

Debatten van de provincieraadszitting

24 november 2011

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Collega's, wilt gij plaatsnemen? Het is de tweede Dauwe-dag. Lees alsjeblieft uw uitnodiging waar op staat: laat niets liggen. Er wordt hier morgen een plechtigheid gehouden voor de veiligheidsprijs. Alles wat hier ligt, wordt meegepakt.

Collega's, vandaag is het 24 november. Er zijn twee verjaardagen. De eerste verjaardag van 24 november is de eerste zwarte zondag, wat ze daar ook mee bedoelen in België en in Vlaanderen. Dat vieren we niet, maar de tweede feestdag vandaag is van de heer Couckuyt, die opzettelijk afwezig is omdat hij bang is te moeten trakteren. Hij is jarig. Als hij binnenkomt, geeft ge allemaal een applaus zonder aanleiding. Voilà. Ik open de zitting van vandaag. En Kristel is ook jarig, ik weet haar leeftijd niet.

(Applaus)

Voilà. Ik heb geen verlofaanvragen. Zijn er verlofaanvragen? Meneer Beke, meneer Liebaut? Niemand heeft verlofaanvragen? Zeer goed. Mevrouw Colen, alsjeblieft.

Mevrouw Colen

Meneer Bruno Alens.

De heer voorzitter

Meneer Alens, dat wordt een veelvuldigheid. Komt hij nog eens? Ik heb nog wel vernomen dat de heer De Cuyper van Sint-Niklaas ons later zal vervoegen. Ik begrijp dat niet, vervoegen. Voor mij is vervoegen iets met werkwoorden. Maar 'ons vervoegen' zal wel een gallicisme zijn zeker. Mevrouw De Troyer, ik heb het woord. Gij overtroeft mij natuurlijk, maar moogt dat niet doen. Gij moogt dat niet doen. Mensen, doe maar aantekenen dat gij met geluiden moet spreken. We zijn aangekomen bij leefmilieu. Het is een belangrijk thema. Gij hebt gisteren meneer Dauwe bezig gezien. Hij kan het. Hij is het gewoon uit zijn vroegere beroep. We gaan rustig vooruit, en goed vooruit. We zijn op schema. Vandaag sluiten we af met leefmilieu. En maandag beginnen we met sociale zaken om dinsdag te eindigen met mevrouw Bruggeman. En woensdag, ik heb het gisteren nog eens gezegd maar misschien zijn er andere mensen aanwezig nu, beginnen we met de agenda buiten de begroting. Goed?

BUDGET 2012 (OPENBARE ZITTING)**VRAAGSTELLING BELEIDSDOMEINEN VIERDE GEDEPUTEERDE JOZEF DAUWE****De heer voorzitter**

De eerste tussenkomst in het hoofdstuk leefmilieu omtrent de rubriek steunpunt erosie. Tussenkomst van de heer Geert De Roo. Erosiegevoelige gemeenten, niet enkel in de Vlaamse Ardennen. We zwijgen en meneer De Roo neemt het woord, alsjeblieft.

TUSSENKOMST VAN GEERT DE ROO OVER EROSIEGEVOELIGE GEMEENTEN, NIET ENKEL IN DE VLAAMSE ARDENNEN**De heer De Roo**

Dank u wel, meneer de voorzitter. Het is een heel korte vraag. De steun en vooral de aanmoediging om maatregelen te nemen tegen erosie is vooral gericht naar de Vlaamse Ardennen toe. Mijn vraag is: is er de mogelijkheid om dezelfde maatregelen te stimuleren naar de rest van de provincie? We hebben al

DEBATTEN

gehoord deze week dat de polders allemaal biljartplat zijn, maar naast de polders, of zelfs in de polders, kan er ook erosie ontstaan. Dat was een zeer korte vraag.

De heer voorzitter

Daar wint u waarschijnlijk de prijs mee van de kortste vraag. De volgende is mevrouw Colen. Duurzaam beheer en uitbreiding natuurdomeinen.

TUSSENKOMST VAN KRISTINA COLEN OVER DE STAND VAN ZAKEN OMTRENT MIDDELEN, BUDGET EN EVENTUEEL BIJKOMEND PERSONEEL NAAR AANLEIDING VAN HET DOSSIER AANKOOP VAN DE HOSPICEBOSSEN

Mevrouw Colen

Dank u wel, voorzitter. Het is ook een korte vraag. Ik lees in de beleidsnota dat er voor de aankoop van de Hospicebossen gerekend wordt op subsidies van de Vlaamse overheid en middelen uit het boscompensatiefonds. Mijn vraag is of dat zal volstaan of dat de provincie ook netto een deel zal moeten bijleggen. Ik heb het advies van de Mina -raad gelezen. Die adviseren gunstig. Ze zijn blijkbaar enthousiast over het project. Ik ben daar ook niet negatief over, tussen haakjes. Dat is niet de motivatie van mijn vraag. Zij kijken al vooruit naar het bosbeheerplan en formuleren daar al aanbevelingen voor. Ik veronderstel, gedeputeerde, dat het de provinciale diensten zelf zullen zijn die het zullen verwezenlijken. Mijn vraag is of het personeel dat daar nu is, zal volstaan om de extra werklust erbij te nemen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Tussenkomen 80. Meneer Jan Fiers.

PUNT 80. TUSSENKOMST VAN JAN FIERS OVER DE STAND VAN ZAKEN, CIJFERS EN BIJDRAGEN VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN MET BETREKKING TOT OOST-VLAANDEREN ALS BOSARMSTE PROVINCIE

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter. Ik wil hier melding maken van twee gegevens die ons zorgen moeten baren. Dat is aan de ene kant het feit dat Vlaanderen netto 'ontbosser' is. Dus wij laten meer bossen verdwijnen als gewest dan dat er bossen bij komen. Het tweede element is het feit dat Oost-Vlaanderen op dat vlak wellicht 1. meedeelt in de statistieken, en 2. dat wij een provincie zijn met de minste oppervlakte bossen. Als u die twee gegevens naast elkaar legt, is dat een zorgwekkende evolutie. Ik heb gepoogd om daar nog wat concretere cijfers van terug te vinden voor Oost-Vlaanderen zelf. Dat is mij niet gelukt. Het blijkt ook niet zo makkelijk te zijn. De diensten van de Vlaamse overheid zouden dat moeten kunnen becijferen, maar ik weet niet of die cijfers ook worden geproduceerd. Alles bij elkaar betekent het toch dat wij een taak hebben als provincie om ons daar mee bezig te houden. Voor een aantal zaken ligt dat heel duidelijk binnen onze bevoegdheid. Dan is de vraag: wat hebben we al gedaan en wat gaan we nog doen? Er zijn een aantal plannen die op stapel staan rond de aankoop van nieuwe bosdomeinen. 'Nieuw' moet u met een ferme korrel zout nemen, want op het ogenblik dat de provincie de Hospicebossen zou aankopen, dan komt er geen boom bij. Opgelet, ik zeg niet dat het een slecht project is, helemaal niet, ik ben heel tevreden dat het bosbeheer daar wellicht nu meer ter harte zal worden genomen dan vroeger het geval was. Maar het zijn ook keuzes die we maken. Als we daar veel middelen aan besteden, dan kunnen die niet gaan naar de verwerving van domeinen of de aanplant van bossen op andere plaatsen. Dus dat is een evolutie waar we zeker nog een inhaalbeweging moeten doen. We hebben ook het effect gezien van bos op leefmilieu en klimaat enzovoort. Wat doen we allemaal? We hebben onze eigen domeinen. Daar zijn initiatieven lopende. Misschien moet daar nog een extra inspanning gedaan worden. Het zal mij zeer benieuwen om te vernemen wat men op dit moment als stand van zaken kan geven. Wat hebben wij binnen onze eigen domeinen aan herbebossing, heraanplant of extra aanplant gedaan? Ik weet dat er een aantal plannen op stapel stonden. We hebben ook een aantal verplichtingen als provincie zelf, maar ook als controleur van andere overheden, om na te gaan waar ontbost geweest is met een

verplichting tot heraanplant, of dat gebeurd is. Wat hebben we op dat vlak te melden? Welke cijfers hebben we? Welke budgetten hebben we? Wat gaan we doen in het kader van een aantal grote projecten die op stapel staan? Dat zijn heel wat vragen, geachte heer de gedeputeerde, die op u afkomen. Ik ben bijzonder benieuwd naar uw antwoord. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. Ja, u mag aansluiten inderdaad...

De heer De Roo

Heel kort. U weet dat ik het eigenlijk moeilijk heb als men stelt dat er steeds minder bossen zijn, ook in Oost-Vlaanderen. Ik denk dat wij het totaalpakket van natuur moeten bekijken. Als ik kijk naar mijn gemeente, ik heb dat hier al gezegd, is er intussen meer dan 100 hectare bos geroid. Maar het is omgevormd in natuurgebied, heidegebied en zo verder. Dat is ook natuur. Dat is een keuze die men maakt. Er wordt steeds gezegd: 'De bossen minderen en dat is toch wel spijtig.' Ja, ik vind dat ook spijtig. Maar in bepaalde gebieden worden er keuzes gemaakt om bossen gewoon weg te doen. Zowel van Natuurpunt als van ANB. Ik vind de achterliggende visie eigenlijk niet zo slecht als men terug wil gaan naar heidegebied. Het zijn keuzes die men maakt.

De heer voorzitter

De heer Fiers, dezelfde tussenkomst nog altijd.

De heer Fiers

We zijn nu in debat vertrokken. Dat lijkt mij geen slechte zaak. We hebben er trouwens de tijd voor vandaag. Dat is ook weleens mooi meegenomen. Uw bekommernis is natuurlijk niet geheel onterecht. Er zijn inderdaad plaatsen waar men het verkieslijker vindt om andere invullingen te geven aan natuur dan het opbouwen van bos of het laten bestaan van bos. Men maakt daar keuzes. Maar je moet dat ook niet overdrijven. Het gaat niet over zoveel oppervlakte als je dat over de totaliteit van het potentieel bekijkt. Je moet het denk ik ook ruimer zien. Als je kijkt naar de wenselijkheid van de aanwezigheid van bos, dan vind ik niet dat er alleen binnen het potje van wat groene bestemmingen zouden moeten zijn geëvalueerd mag worden. We besteden heel veel tijd en middelen aan het zoeken naar wijzen waarop open ruimte kan worden ingenomen door andere bestemmingen, waar ik niet altijd overtuigd ben van de noodzaak. Ik denk dat er nog veel mogelijkheden zijn die op dit moment nog onbenut blijven, hetzij op ongebruikte industrieterreinen, hetzij op woonuitbreidingsgebieden waar voorlopig nog geen aanstelling aangegeven kan worden, hetzij op agrarische gebieden waar men zit met de restpercelen. Ik denk dat we als provincie uitstekend geplaatst zijn om op dat vlak initiatieven te nemen. Meer dan Vlaanderen, want die zitten er te ver af. En meer dan gemeenten, want dat ligt niet altijd even makkelijk. Dus ik denk dat we daar een aantal kansen hebben die we kunnen grijpen.

De heer voorzitter

Dat was wat de gedeputeerde daarover denkt. Mevrouw Peeters?

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Ik zou toch ook even willen ingaan op de discussie. Ik denk dat dat hier toch het forum is om samen van gedachten te wisselen. Ik heb ook nog een punt over bebossing. Ik ben akkoord met wat meneer De Roo zegt, dat er inderdaad ook andere invulling is van natuur. Gelukkig maar. Als je een ballonvaart maakt over Oost-Vlaanderen, dan zie je dat er inderdaad veel groene plekken zijn. Maar ik wil ook even ingaan op wat de heer Fiers zegt over bomen. Bomen hebben wel een specifiek doel in de natuur. Zij hebben een wisselwerking tussen zuurstof en de afvalstoffenverwerking. En dat is iets wat een heide of een

DEBATTEN

laaggroengebied veel minder heeft. Daar moeten we onze aandacht op blijven richten. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Nee? Dan gaan we door naar natuurverbindingsgebieden.

PUNT 81. TUSSENKOMST VAN PHAEDRA VAN KEYMOLEN OVER NATUURVERBINDINGSGBIEDEN

De heer voorzitter

Tussenkost van mevrouw Phaedra Van Keymolen. Zullen er nog projecten volgen naast de drie huidige inzake natuurverbinding? Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel, voorzitter. Collega's. Om de achteruitgang van natuur in Vlaanderen tegen te gaan, zijn al heel wat maatregelen genomen. De laatste 10 à 15 jaar is het besef gegroeid dat het beschermen van geïsoleerde stukken natuur niet volstaat. Deze afzonderlijke gebieden zijn vaak klein en een goede ruimtelijke samenhang ontbreekt. Populaties planten en dieren raken geïsoleerd en worden kwetsbaar voor uitsterving. Verbindingen tussen deze gebieden zijn dan ook nodig om de soorten in stand te houden. Daarom voorziet het Vlaams Natuurdecreet in de uitbouw van het Vlaams Ecologisch Netwerk (het VEN), een samenhangend en functioneel netwerk van natuur en ook van het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (het IVON). Voor het IVON speelt de provincie een belangrijke rol. Een belangrijke taak voor de provincie is het afbakenen en inrichten van een deel van het IVON en meer bepaald met name de natuurverbindingsgebieden en de ecologische infrastructuur van bovenlokaal belang. Het provinciaal Ruimtelijk Structuurplan bakende 61 natuurverbindingsgebieden en 78 ecologische infrastructuren af. De provincie heeft dus als taak om deze gebieden en infrastructuren van bovenlokaal belang te ontwikkelen en af te bakenen. In 2012 wordt gestart met 3 projecten, maar wat gebeurt er daarna? Zullen er nog projecten volgen? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Keymolen. Rubriek regionale landschappen en bosgroepen. Mevrouw Goedele De Cock.

PUNT 82. TUSSENKOMST VAN GOEDELE DE COCK OVER REGIONALE LANDSCHAPPEN EN BOSGROEPEN

De heer voorzitter

Hoeveel Europese middelen zijn er voor 2012 en over welke projecten gaat? Hoeveel middelen zijn er in 2011 gemist wegens te laat indienen van een aanvraag? Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel, meneer de voorzitter. De regionale landschappen kunnen normaal gezien op heel wat middelen van Europa rekenen. Heeft men er al zicht op voor welke projecten de drie regionale landschappen in Oost-Vlaanderen in 2012 subsidies kunnen aanvragen? En op welk bedrag aan subsidies kan men daarvoor rekenen? In 2011 werd er te laat een subsidieaanvraag ingediend waardoor men Europese middelen heeft gemist. Voor welk project dienden die middelen juist en hoeveel subsidies zijn daardoor niet verworven? En wordt er door de provincie op toegezien dat zoiets niet meer gebeurt? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Regionale landschappen en bosgroepen eveneens.

PUNT 83. TUSSENKOMST VAN GUIDO VERGULT OVER REGIONALE LANDSCHAPPEN EN BOSGROEPEN**De heer voorzitter**

Tussenkomst van Guido Vergult. Vraag naar mogelijkheid oprichting regionaal landschap voor het Waasland. Meneer Vergult.

De heer Vergult

Voorzitter, achtbare gedeputeerde, collega's. Een regionaal landschap is een samenwerkingsverband tussen overheden enerzijds, dus de gemeenten en provincies, en anderzijds gebruikers van de open ruimte, de verenigingen en organisaties uit de sectoren natuur, landbouw, toerisme, recreatie en jacht. Een regionaal landschap moet door overleg en samenwerking met voornoemde doelgroepen het draagvlak voor natuur en landschap versterken in haar werkingsgebied. Mogelijke initiatieven zijn bevordering en promotie van het natuurbehoud, het streekeigen karakter, de natuurrecreatie en het recreatieve gebruik. De sensibilisering en een formatieverstrekking over natuur, bos en landschap, de aanleg en ontwikkeling van kleine landschapselementen en het landschapsherstel. Elk regionaal landschap is actief in een afgebakend werkingsgebied. Onze provincie telt drie regionale landschappen, namelijk het Meetjesland, Vlaamse Ardennen en Schelde-Durme. Daarnaast zijn er nog een aantal witte vlekken op de kaart van onze provincie. Dat zijn onder meer de zone rond Gent en de Kanaalzone, de zone rond Aalst en het Waasland. Wat mijns inziens ontbreekt in de lijst met regionale landschappen is het Waasland. In het Waasland gebeurt het occasioneel dat een gemeente of een vereniging kan delen in de koek van subsidiering of samenwerking. Dat gebeurt dan vanuit een ander regionaal landschap, voornamelijk Schelde-Durme, maar niet op een gestructureerde manier. Een aantal natuurverenigingen en –organisaties zijn geïnteresseerde en vragende partij om ook voor het Waasland een regionaal landschap opgericht te zien. Al was het maar om een meer gestructureerde samenwerking met alle actoren te kunnen organiseren. Het Waasland heeft een eigen karakteristiek landschap en een eigen dynamiek. Van dit regionaal landschap zouden dan de gemeenten Beveren, Lokeren, Sint-Gillis, Sint-Niklaas, Stekene, Moerbeke-Waas en eventueel ook nog Wachtebeke deel uit kunnen maken. Hiervoor dient er vanuit de provincie het initiatief worden genomen. Vandaar mijn vraag: kan de provincie hierin proactief het voortouw nemen en het initiatief nemen? Dat mijn vraag over een regionaal landschap Waasland gaat, betekent niet dat mogelijk de andere regio's hiervoor niet in aanmerking zouden komen, maar mijn vraag gaat specifiek over het Waasland omdat daar de interesse leeft. De budgetten voor subsidies aan de drie bestaande en erkende regionale landschappen liggen vast. Om van subsidie te kunnen genieten dient een regionaal landschap erkend te zijn. Daartoe is natuurlijk in eerste instantie de oprichting ervan nodig. Vandaar dus de vraag: is naar de toekomst enig budget of de mogelijkheid daartoe voorzien om een regionaal landschap Waasland op te richten en te steunen? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Vergult. Mevrouw De Cock.

Mevrouw De Cock

Ja, meneer de voorzitter. Ik dacht dat Lokeren in eerste instantie bij Schelde-Durme was aangesloten, maar dat zij zelf hebben gezegd: wij gaan hier niet mee verder. Maar de gedeputeerde zal dat waarschijnlijk beter kunnen vertellen.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Dank u wel, mevrouw De Cock. Een laatste tussenkomst over landschappen van meneer De Roo en dan zal ik de gedeputeerde laten antwoorden.

PUNT 84. TUSSENKOMST VAN GEERT DE ROO OVER REGIONALE LANDSCHAPPEN EN BOSGROEPEN

De heer voorzitter

Tussenkomst van meneer De Roo. Wat is de toekomst van de regionale landschappen na de staatshervorming? Meneer De Roo.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte collega's. In het witboek is voorzien dat de regionale landschappen volledig worden overgedragen aan de provincies. Graag had ik enkele verduidelijkingen gekregen hoe regionale landschappen zullen werken en hoe ze zullen worden aangestuurd. Momenteel vindt de begeleiding vanuit Vlaanderen vooral plaats vanuit leefmilieu en vanuit ANB. In de toekomst zou het toch normaal zijn denk ik, dat dit vanuit de provincie zou gebeuren vanuit de dienst leefmilieu, maar ook vanuit de dienst landbouw en vooral het platteland. Regionale landschappen zijn toch vooral werkzaam op het platteland. Ook de werknemers van de regionale landschappen zitten met heel wat vragen, ook de raden van bestuur. Met andere woorden: de bestuurders die dan toch ook verantwoordelijk zijn, vragen zich af hoe het verder moet als alles wordt gestuurd vanuit de provincie. Ik wil erop wijzen dat het gaat over heel wat tewerkstelling. De financiering van het ganse gebeuren mag men niet onderschatten. Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde voor de eerste acht vragen de antwoorden. Wacht, meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Ik wil even aansluiten bij de regionale landschappen. Ik heb hier bij vorige besprekingen vaak de lans gebroken om ook werk te maken van grensoverschrijdende landschapsparken, zeker met Zeeuws-Vlaanderen, Zeeland. Dat werd als vrij goed onthaald, maar ik heb er niets meer over gehoord. Dus het zou misschien niet slecht zijn als de gedeputeerde daar nader op in zou kunnen gaan, mocht hij nu over informatie beschikken. Ik wil vragen of er al stappen gezet zijn in de realisatie van zo'n groot grensoverschrijdend landschapspark Meetjesland met het gebied van Zeeuws-Vlaanderen. Want er zijn unieke mogelijkheden om daar een mooi landschapspark te realiseren met als een van de centrale punten de Boerenkreek die een goede uitvalsbasis zou zijn voor heel wat activiteiten. Graag luister ik wat dat betreft naar de gedeputeerde.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de provinciegriffier, dames en heren, achtbare collega's. De eerste vraag die ik zal mogen beantwoorden is de tussenkomst van de heer Geert De Roo over erosiegevoelige gemeenten, niet enkel in de Vlaamse Ardennen. De erosieproblematiek manifesteert zich inderdaad niet alleen in de Vlaamse Ardennen. Dat gebied wordt wel het meest getroffen door erosie, maar ook in andere Oost-Vlaamse gemeenten zijn er behoorlijk wat erosieknelpunten. Het PCM, ons Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, maakte een erosiebestrijdingsplan op voor een aantal gemeenten, zoals

Wetteren, Temse en andere gemeenten. In totaal beschikken 22 matige, sterke tot zeer sterke Oost-Vlaamse gemeenten over een goedgekeurd erosiebestrijdingsplan, waarvan er 16 door ons PCM worden opgemaakt. In één gemeente is de planopmaak nog lopende. Het steunpunt erosie werd bovendien door een van de gemeenten aangesteld als erosiecoördinator, wat betekent dat ook deze gemeente met subsidie van de Vlaamse overheid door het provinciaal steunpunt zich laat begeleiden bij de uitvoering van een erosiebestrijdingsplan. Een aantal matig erosiegevoelige gemeenten beslisten om geen erosiebestrijdingsplan op te maken. Voor een aantal andere weinig erosiegevoelige gemeenten met minder problemen, zoals Lede en Melle, is de opmaak van een gemeentelijk erosiebestrijdingsplan ook niet echt aangewezen. Nog andere gemeenten, zoals Maldegem en Zomergem, worden door de Vlaamse overheid beschouwd als gemeenten met zeer weinig erosie. Voor de aanpak van hun problemen kunnen al die gemeenten steeds een beroep doen op het PCM, steunpunt erosie om in overleg met de eigenaars en gebruikers van de betrokken percelen maatregelen uit te werken. Zonder goedgekeurd erosiebestrijdingsplan kunnen deze gemeenten echter geen subsidie aanvragen bij de Vlaamse overheid voor het uitvoeren van hun bestrijdingswerken, noch voor het aanstellen van een erosiecoördinator. De samenwerkingsgroepen van landbouwers binnen de Vlaamse Ardennen, waarvan sprake op pagina 30 van de Beleidsnota 2012, hebben betrekking op het Leaderproject Kenniscirkels Erosie. Dat is iets dat momenteel loopt binnen 18 gemeenten van het strikt omschreven Leadergebied. Dit initiatief staat alleen open voor die gemeenten, dus niet voor andere gemeenten.

Mevrouw Kristina Colen heeft gevraagd naar de stand van zaken van middelen, budget en eventueel bijkomend personeel naar aanleiding van het dossier van de Hospicebossen. Een aantal collega's hebben zich bij deze vraag aangesloten. Het is inderdaad zo dat voor de aankoop van de Hospicebossen, alsook voor de te bekostigen gronden die erbij horen, subsidies van de Vlaamse overheid bekomen kunnen worden. Ik wil eerst en vooral zeggen dat het een domein betreft van ongeveer 75 hectare, waarvan ruw geschat 50 hectare bebost is, met slechte bomen voor een stuk. Daarnaast is er 25 hectare grond die inderdaad volledig voor nieuwe bebossing in aanmerking komt. Ik wil dat toch onderstrepen. Het betreft dus, wat de Vlaamse overheid aangaat, 150.000 euro die via een samenwerkingsovereenkomst toegekend zou kunnen worden vanuit het boscompensatiefonds voor de niet te bebossen gronden. Het subsidiepercentage bedraagt 80%. Het aantal ingediende dossiers zal met een plafond worden beperkt. Onze provincie zal dus ook een aanzienlijk deel uit eigen middelen moeten bijleggen, maar het is herhaaldelijk in deze raad besproken en ik dacht dat het de wens was van onze raad om dat ook te doen. Ook in het budget van 2012 werd een budget voorzien voor een eventuele gesplitste aankoop van de Hospicebossen. We gingen ervan uit dat de aankoop niet geheel in 2011 zou kunnen gebeuren, maar de onderhandelingen zijn in dergelijke stroomversnelling geraakt, dat er gestreefd wordt om de koop nog dit jaar, ik denk in de provincieraad van december, af te sluiten. Dit verandert verder niets aan de verwachte ontvangsten in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met het boscompensatiefonds. Hoe meer gebieden worden verworven, hoe sterker de werklust van de betrokken dienst zal stijgen. Dat is juist, mevrouw, maar tot op heden werd dit opgevangen door het beheer van de belangrijkste provinciale bossen te delen met andere directies. Het is echter niet alleen door bijkomende terreinverwerving dat de werklust van de dienst verhoogd is. Er is ook de uitvoering van de diverse natuurverbindingsgebieden, dus gebieden die bepaalde natuurdomeinen onderling verbinden, de ondersteuning van de gemeenten in het kader van allerlei beheersplannen, alsook de verhoogde aandacht voor het behoud van de biodiversiteit die stelselmatig toeneemt, zodat bijkomend personeel op termijn mogelijk noodzakelijk zal zijn. Wat betreft de situatie van onze bossen, is het natuurlijk zo dat wij als Oost-Vlaanderen een bosarme provincie zijn. Hoe komt dat? Eerst en vooral door de aloude intensieve ontginning vanaf de middeleeuwen. U kent dat allemaal. Het is niet altijd het geval geweest in Limburg. Daarmee is historisch natuurlijk de bebossing hier ook veel dunner. Ten tweede denk ik dat wij in de toekomst niet alleen naar een bepaalde gemeente of naar een bepaalde provincie moeten kijken, maar dat we de blik mogen richten op heel Vlaanderen en dan zien of er op 30 kilometer ten zuiden of ten oosten in de provincie Antwerpen of Brabant eventueel geen boscompensaties zijn. Goed, dat moeten we bekijken en we moeten natuurlijk ook weten dat de grond in Vlaanderen, en mijn collega die onder meer bevoegd is voor landbouw wijst mij daarop, zich in het verleden en in het heden steeds meer geleend heeft voor de landbouw, dan dat bijvoorbeeld in de Antwerpse Kempen of in Limburg het geval is. Dat is dan ook de reden waarom wij op dit ogenblik niet de bosrijkste provincie zijn. Maar ik kan zeggen dat wij onder invloed van uw fractie en van iedereen in deze raad, ons best doen om binnen de mogelijke beschikbare middelen ons bosareaal te vergroten.

Meneer Fiers heeft een tussenkomst gehouden. Hij heeft cijfers gevraagd van de provincie met betrekking tot hetzelfde probleem, namelijk onze bosarme provincie. De realisatie van bijkomend bos is natuurlijk, ik heb het gezegd in de vorige tussenkomst, geen evidente zaak. Zeker wanneer men wil

DEBATTEN

bebossen op landbouwgronden, maar ook in de groene gewestplanbestemming is er in de meeste gevallen nog het landbouwkundig gebruik door pachters voorzien. Ik wil met andere woorden zeggen: ik ben voorzitter van de bosgroepen, het is niet eenvoudig om bosuitbreidingsgebieden in Vlaanderen te kunnen kopen. Indien we ze kunnen kopen, is het dikwijls zo dat bepaalde andere overheidsdiensten daar een stokje voor steken. Teneinde bepaalde gronden vrij te krijgen voor bebossing, dient naast de uitbetaling van pachttopzegvergoeding ook nog rekening gehouden te worden met de bedrijfseconomische situatie van landbouwbedrijven die ernaast of erop liggen. Wanneer deze gronden niet strikt nodig zijn voor het functioneren van het landbouwbedrijf, is het vrij van pacht maken geen optie. Het inzetten van ruilgronden kan vaak soelaas bieden, maar deze zijn meestal niet zomaar op korte termijn te vinden. Ons provinciebestuur streeft in het kader van het milieubeleid naar een jaarlijkse bebossing van een aantal percelen die palen aan onze provinciale domeinen en natuurgebieden. Ik moet zeggen dat sinds 1997 rondom de domeinen Het Gentbos, Het Leen, Puyenbroeck, Kloosterbos en een aantal kleinere domeinen in totaal toch al 32 hectare effectieve bosuitbreiding plaatsgevonden heeft. Is dat veel, is dat weinig? Ik vraag aan iedereen die goed gelegen gronden heeft die onder alle mogelijke voorwaarden in aanmerking zouden kunnen komen voor bebossing, dit mee te delen, maar tot nu toe krijgen we weinig aanbiedingen. Het wordt althans goed opgevolgd, want de bosgroepen maken er actief werk van. Ik weet dat 32 hectare niet heel veel is en dat er bijkomende inspanningen wenselijk zijn. Daarom wordt voorgesteld om de niet te bebossen gronden te verwerven, zoals wij nu doen met de Hospicebossen in Nazareth. Hier doen zich inderdaad extra mogelijkheden voor om op termijn een redelijke bosuitbreiding te realiseren. Normaal gezien zal de provincieraad er voor het einde van dit jaar al dan niet haar fiat aan geven. Ook zal binnenkort aan eigenaren van aanpalende gronden rond de provinciale domeinen en natuurgebieden de vraag worden gesteld of zij geïnteresseerd zijn in de verkoop van gronden. We gaan dus proactief werken. We gaan mensen die daar slapende gronden hebben die in aanmerking komen en niet een uitputting en een uitholling van ons landbouwareaal zijn, vragen: wenst gij die gronden al dan niet te verkopen? Dat zal in de nabije toekomst waarschijnlijk ook voor een aantal hectare bijkomend bos zorgen. Daarnaast zijn ook een aantal hectare aangelegd voor boscompensatie. U weet dat wanneer door een bepaald project bos verwijderd dient te worden, wij het natuurlijk moeten compenseren. Ik denk bijvoorbeeld aan de populierenbestanden voor het golfterrein van Puyenbroeck. U kent dat dossier. De provincie heeft alle boscompensaties telkens effectief gerealiseerd met meestal een dubbele oppervlakte aan bossen. Voor het Parkbosproject heeft de Vlaamse overheid zich geëngageerd voor het verwerven en inrichten van gronden. Het Parkbosproject rondom Gent boekt zienderogen vooruitgang. Volgend jaar zal ongeveer een derde van de beoogde terreinen verworven zijn en zal met de bebossing gestart kunnen worden.

Meneer de voorzitter, mevrouw Phaedra Van Keymolen stelde de vraag of er nog projecten zullen volgen naast de drie huidige inzake natuurverbinding. De drie projecten waarvan de uitvoering vanaf 2012 van start gaat, betreffen de Maanbeek, de Maarkebeek en het gebied Splenterbeek-Ede. Hiervoor werd telkens een visie opgesteld in het uitvoeringsprogramma met een reeks van acties die met alle relevante sectoren van het buitengebied uitgevoerd zullen worden. Aangezien de ontwikkeling van een gedragen uitvoeringsproject heel wat voorbereidend werk vraagt en met verschillende sectoren getoetst dient te worden, wordt nu al met de stuurgroep gedacht om werk te maken van een voorstel van drie nieuwe bosprojecten. Gezien de sterke relatie tussen natuur en water zullen opnieuw bij voorkeur drie waterlopen geselecteerd worden door de stuurgroep.

Mevrouw Goedele De Cock vraagt hoeveel Europese middelen er in 2012 ingeschreven zijn en over welke projecten het gaat betreffende de regionale landschappen en bosgroepen. Ook vraagt ze of er in 2011 subsidies zijn gemist wegens het te laat indienen van de aanvraag. Deze vraag dient in de eerste plaats natuurlijk te worden gesteld aan de drie regionale landschappen zelf. Eigenlijk kan dat moeilijk worden gelinkt aan de budgetbesprekingen van ons bestuur in 2012, omdat regionale landschappen eigenlijk vzw's zijn die autonoom een beleid uitstippelen in een samenwerkingsverband tussen gemeenten en ons bestuur. Indien gewenst kan worden nagevraagd op welke Europese middelen de regionale landschappen een beroep doen. LEADER en LIFE zijn geschikte instrumenten, maar ook via Interreg kan worden gewerkt. Maar daar beslist dus in feite de raad van bestuur van het landschap autonoom over, dit in relatie tot de eigen financiële mogelijkheden. Ik stel voor dat we het onderwerp in bespreking leggen op de coördinatievergadering. Ik weet niet of er inderdaad subsidies misgelopen zijn. Ik heb er geen kennis van. Ik weet dat een bepaald landschap de aanvraag te laat heeft ingediend, maar dat is intussen geregulariseerd op het kabinet. Ik weet het dus niet, maar ik wil u zeker antwoord geven. Bij een volgende vergadering van het regionaal landschap kunt u trouwens ook zitting hebben, zodanig dat we dat nadien kunnen terugkoppelen aan de raad. Want u hebt inderdaad alle recht om dat in

voorkomende gevallen te weten. Maar op dit moment heb ik nog geen kennis en zijn er ook geen gegevens in de verslagen bekend waarbij definitief geld zou misgelopen zijn.

De heer collega Guido Vergult vraagt in hetzelfde kader van regionale landschappen naar de mogelijke oprichting van een regionaal landschap voor het Waasland. U weet, collega, dat de uitvoeringsbesluiten op de regionale landschappen van 8 december 1998 bepalen wie het initiatief kan nemen tot de oprichting van een regionaal landschap. Hoofdstuk 3, artikel 4, paragraaf 1 voorziet dat, en tevens welke voorwaarden nodig zijn voor een voorlopige en nadien definitieve erkenning. De voordracht aan de minister ter erkenning gebeurt door de provincie of door minstens drie aaneengesloten gemeenten, dus drie gemeenten die naast elkaar liggen. De drie Oost-Vlaamse regionale landschappen hebben elk een verschillende ontstaansgeschiedenis. Het regionaal landschap Vlaamse Ardennen was reeds opgericht voordat de provincie er instapte. De oprichting van het Meetjesland is een onrechtstreeks gevolg van het grensoverschrijdend krekproject. Ons bestuur was daarbij de drijvende kracht en is nadien in dat landschap ingestapt. Het regionaal landschap Schelde-Durme is een gevolg van een samenwerkingsverband tussen oorspronkelijk vier gemeenten waarbij ook de provincie betrokken was. Concreet bereikte ons nog geen vraag van gemeenten uit de regio Waasland om een dergelijk initiatief op te starten. Nochtans is een gemeentelijk draagvlak in deze echt onontbeerlijk. Ons bestuur kan faciliteren, maar kan geen initiatieven nemen, tenzij met de wetenschap dat de gemeenten dat ook willen. De oprichting van een nieuw regionaal landschap brengt ook een aantal financiële consequenties met zich mee. Niet alleen voor de gemeenten, van wie verwacht wordt dat ze bijdragen, maar ook van ons bestuur. Zo staat onze provincie in voor de aanwerving van een provinciale coördinator, ongeveer 72.000 euro op jaarbasis, voor een jaarlijkse werkingssubsidie, ook ongeveer 75.000 euro, en kan het regionaal landschap ook aanspraak maken op subsidies voor haar werking. Bijvoorbeeld soortenbescherming en Natuur en Milieueducatiewerking (NME). De landschappen krijgen nu 20.000 euro per landschap, maal drie, is nog eens 60.000 euro. Mochten er vier zijn, 80.000 euro. Dus een dergelijke financiële ruimte is voorlopig, los van het feit dat de gemeenten zich niet aangemeld hebben, niet voorzien in ons budget voor 2012 omdat er dus ook geen aanvraag is geweest. Voorts moet alles natuurlijk gezien worden in het licht van het witboek en de interne staatshervorming, waarbij wordt aangegeven dat regionale landschappen en bosgroepen worden toegewezen aan provincies, maar verder is nog geen duidelijkheid over hoe, wat, wanneer en welke middelen er van de Vlaamse overheid tegenover zullen staan. Ik zal dus niet nalaten te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn en u daar in de loop van volgend jaar, wanneer we er zelf informatie over hebben gekregen, over in te lichten.

Collega Geert De Roo heeft gevraagd wat de toekomst is van de regionale landschappen na de staatshervorming. Dat is een hele goede vraag. Ik zal trachten daarop te antwoorden met de gegevens die mij bekend zijn. Zoals u wellicht weet, worden in het witboek de bosgroepen en de regionale landschappen toegewezen aan de provincies. Wat houdt dat in? Tot dusverre is dat niet in detail bekend. Momenteel wordt er op het niveau van de kabinetten verder onderhandeld. Maar zoals u weet, verlopen deze besprekingen niet zo vlot, om niet te zeggen: zeer stroef. De vraag over de toekomst van de regionale landschappen hangt ook samen met de middelen die de regionale landschappen hiervoor ter beschikking zullen krijgen en dat is op dit moment, ik heb net zoiets ook gezegd, een grote onbekende. Hoe dan ook zullen we de coördinatie en de werking van de regionale landschappen met enthousiasme verder opnemen, want deze samenwerkingsverbanden kunnen een echte meerwaarde betekenen vooral en ook voor de realisatie van ons eigen provinciale beleid. De definitieve dynamisering van de werking van regionale landschappen zal evenwel pas besproken kunnen worden na het afronden van deze besprekingen en de helderheid rond de budgetten. Zoals collega De Roo ook gevraagd heeft, zijn regionale landschappen decretaal ontstaan rond het decreet Natuurbehoud. In eerste instantie is het natuur en landschap, maar een samenwerking met landbouw wordt absoluut niet uitgesloten. Ik denk, meneer de voorzitter, dat dat een kort antwoord is op de eerste zeven vragen.

De heer voorzitter

Een volledig antwoord. Ik geef de zaal het woord. Ik begin bij meneer Vergult.

De heer Vergult

Ik heb een vraag in verband met de aanvraag voor een regionaal landschap. Wacht de provincie eventueel op de vraag vanuit drie aaneengesloten gemeenten? Of is het voldoende dat bijvoorbeeld

DEBATTEN

vanuit natuurverenigingen en organisaties een vraag aan de provincie wordt gericht? Dat was eigenlijk de achtergrond van mijn vraag.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare interpellant. Het is klaar en duidelijk. Wij wachten niet op de aanvraag, dat begrijpt u. Komt die er, dan is het goed. Maar de aanvraag mag decretaal gezien niet komen van een natuurvereniging. De aanvraag moet komen van de drie gemeentebesturen zelf, die een cluster vormen en die aan elkaar palen. Zolang wij die vraag niet hebben, kunnen we er ook niet verder op ingaan en kunnen we er ook geen middelen voor voorzien.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Meneer de gedeputeerde, in verband met de vragen en de antwoorden rond bosuitbreiding heb ik nog een aantal aanvullende vragen of aanvullende opmerkingen. U heeft gewag gemaakt van een jaarlijkse doelstelling in verband met bosuitbreiding. Het zou mij wel interesseren welke doelstelling men vooropstelt en of men die ook haalt. Misschien is dat informatie die niet meteen meegedeeld kan worden, maar misschien wel op termijn verstrekt kan worden. Dan een opmerking in verband met de opmerking die u heeft gemaakt dat de bosgroepen actief op zoek zijn naar bruikbare percelen. In welke mate maakt men gebruik van de gegevens van ANB die rond hun eigen bestaande bossen zoekperimeters hebben gedaan? Als een perceel te ver buiten een perimeter valt, zeggen ze: 'wij gaan het niet kopen.' Maar dan zijn er wellicht andere mogelijke gegadigden, zoals de gemeente en Natuurpunt, maar misschien ook zoals wij. Dus in welke mate beschikken wij ook over die informatie? En ik wil nog even het belang onderstrepen van een afzonderlijke taakstelling voor bosuitbreidingen, los van natuur. Dat is bij de vorige tussenkomst ook al aan bod gekomen. De aparte functie die bossen hebben kunnen we niet los zien van de fijnstofproblematiek. Als er iets als zuiveraar werkt, zijn het bosgebieden. En het feit dat wij historisch een tekort hebben aan bossen, het is hier geschetst, maakt ons natuurlijk ook dubbel zo vatbaar voor die fijnstofproblematiek. Het is misschien ook in die optiek niet toevallig dat de pieken van fijnstof onder andere het vaakst in Oost-Vlaanderen gesignaleerd worden. Dat moet ons toch laten nadenken. Collega De Buck is hier vandaag niet, anders had ik het meteen al gekoppeld aan de logistieke topregio, ons favoriete discussiepunt. Maar het valt mij op dat het in dat kader toch vaak makkelijker is om agrarische gronden te herbestemmen voor industrie dan voor andere bestemmingen, die mijns inziens even noodzakelijk zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, ik heb hier in het verleden een pleidooi gehouden voor de oprichting van een regionaal landschap Durme-Schelde. Excuseer, ik vergis me. Voor een regionaal landschap Durme-Moervaart. Aangezien de deputatie altijd luistert naar de raad, werd er twee jaar later inderdaad gevolg aan gegeven. Maar in plaats van Durme-Moervaart werd dat Durme-Schelde. Vandaar trouwens mijn verwarring. Uiteraard was het geen bezwaar. Ik had daar vrede mee, wie niet? Uiteindelijk werd ik getroost door de toenmalige gedeputeerde die zei: 'Dat is geen probleem. Die Moervaart kan er later bijgenomen worden. Een uitbreiding van een bestaand regionaal landschap is altijd mogelijk.' Dat is het eerste waar ik naar zou willen vragen aan de gedeputeerde, en hij hoeft vandaag geen antwoord te geven. De streek van de Moervaart is een specifieke streek die niet echt aansluit bij de rest van het Waasland. Het is, zeker historisch gezien, een totaal andere streek dan de rest van het Waasland. Het is niet omdat het Moerbeke-Waas heet, dat het dezelfde geografische structuur heeft als de rest. Mijn eerste vraag is: Kan

echt niet onderzocht worden of het gebied van Moerbeke/Wachtebeke in aanmerking zou komen als uitbreidingsgebied van het bestaande regionaal landschap. Mijn tweede vraag. Gij moet niet verwijzen naar het verleden. Het spijt me, maar het is zo. Ik heb hier reeds twee keer een pleidooi gehouden voor statisch materiaal met betrekking tot bosrooijing en bosuitbreiding. Tot nu toe is die vraag niet beantwoord. Ik denk dat de deputatie geen enkele reden heeft om niet in te gaan op die vraag, om de eenvoudige reden dat de provincie haar best doet om bosuitbreiding te realiseren. Dus wij zouden kunnen uitpakken met statistiek om te bewijzen hoe hard wij als provinciebestuur ons best doen. Ik vrees wel een beetje voor de rest, want ik heb recente cijfers gezien van het Waasland. Blijkbaar bestaan die cijfers toch. Er was een afbouw van het aantal hectare bos in Waasland. En dat zal in de rest van de provincie niet beter zijn, maar dat zijn dan privé-initiatieven. Dus een herhaald pleidooi, voorzitter, om statistieken te maken en jaarlijks mee te delen aan de raad: 'Kijk, dat is de vooruitgang, dat is de situatie van de bebossing in onze provincie.' In aansluiting daarbij: er is landbouwareaal dat voor waters en bossen wordt opgekocht. In mijn streek zien we dat. In Lokeren koopt men waters en bossen in het kader van datgene wat wordt ingenomen door de industrie. Men koopt in onze regio hectaren grond, tot grote voldoening van de landbouwers natuurlijk en van de eigenaars, omdat ze dat moeten omzetten in natuurgebied. Daar moeten we rekening mee houden. Dat zou de hele discussie over hoeveel erbij komt en hoeveel eraf gaat uit de wereld kunnen helpen. Dat is twee, voorzitter. Dan mijn derde punt. Ik heb destijds ook gepleit voor een natuurverbindingsgebied tussen de drie domeinen Puyenbroeck, Heidebos en Kloosterbos. Twee daarvan zijn eigendom van de provincie. Het derde domein, als ik het mij goed herinner, is eigendom van natuur. Het zijn drie prachtige gebieden die heel dicht bij elkaar liggen. Je kunt zien vanuit Puyenbroeck hoeveel bospartijen er liggen in het middengebied tussen die drie domeinen. En ten derde, voorzitter. Vorige week heeft de gedeputeerde erover gesproken. Je hebt nu de mogelijkheid van die vroegere spoorwegverbinding tussen Moerbeke en Wachtebeke, een spoorwegverbinding die dwars door dat gebied snijdt. Met andere woorden: je krijgt op een schoteltje aangeboden de mogelijkheden om natuurverbindingen te maken tussen die drie domeinen. Dat zou dus een ideaal domein kunnen worden ter uitbreiding voor wandelaars en fietsers. Een ideaal domein tussen de drie partijen. Voorzitter, ik zie in het Heidebos trouwens een heel mooi bord liggen van de provincie waarop dat aangekondigd wordt, tot mijn grote voldoening. Dus is er de mogelijkheid tot realisatie van een natuurverbindingsgebied. Dat geeft natuurlijk een enorme kick als je dat leest. Inderdaad, er wordt werk gemaakt van het voorstel. Maar op het terrein zie ik niet veel bewegen, voorzitter. Maar dat kan natuurlijk altijd komen. Dus mijn hoop blijft, meneer de gedeputeerde, ik verwacht niet dat u vandaag op al mijn drie punten een antwoord geeft, maar ik hoop toch dat in de komende maanden en jaren concreet werk wordt gemaakt van die zaak.

(Applaus)

De heer voorzitter

Meneer Liebaut, het applaus is een beetje voor u, maar hoofdzakelijk voor meneer Couckuyt die vandaag jarig is. Meneer Beke heeft nog het woord gevraagd.

De heer Beke

Voorzitter, misschien is mijn vraag de gedeputeerde even ontgaan. Ik herinnerde aan mijn herhaald pleidooi in de voorbije jaren voor de realisatie van een grensoverschrijdend landschapspark Meetjesland-Zeeuws-Vlaanderen. Ik weet dat er wel een paar problemen waren. Ik weet niet of die obstakels intussen zijn weggenomen. Ik denk dat daar ook Europese middelen beschikbaar voor moeten kunnen zijn, maar ik weet niet of de gedeputeerde daar informatie heeft. Anders krijg ik het op een later tijdstip, maar ik denk dat dat een heel belangrijke realisatie zou zijn die onze provincie, en zeker het hele krekengebied met de Boerenkreek en zo verder, zeer ten goede zou komen. Het hele gebied, eigenlijk vanaf de Zwinkreken tot over de Zeeuws-Vlaamse polders, is een uniek gebied voor sport, recreatie, wandelen, bos enzovoort. Misschien kan ik nadere informatie krijgen over de stand van zaken en anders wat later.

De heer voorzitter

Ik wil benadrukken dat wij normaal hier vragen stellen om beantwoord te worden. Dat is de reden. Men kan nu wel zeggen dat men later antwoord kan geven. Ik begrijp dat wel, maar de regel is, meneer

DEBATTEN

Dauwe, u weet dat beter dan ik: probeer te antwoorden op alle interpellaties. Nog één zaak, meneer Dauwe. Als gij recht staat, spreekt gij heel anders dan als gij neer zit. Zeker bij u is dat zeer goed hoorbaar. Ik zeg dat maar ter documentatie. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, dank u wel. Er zijn heel wat vragen. Ik zal beginnen met de vragen van collega Fiers. Wat is de jaarlijkse doelstelling van onze provincie? Het is duidelijk dat wij in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan opgelegd gekregen hebben wat wij in Oost-Vlaanderen mogen, moeten en kunnen doen. Dat is namelijk 10.000 hectare bos en 37.000 hectare natuur, indien mijn geheugen mij niet in de steek laat. Wij trachten met onze provincie aan onze wens (een verplichting is niet het woord) te voldoen om onze provincie bosrijker te maken. Ik denk, in alle bescheidenheid, dat gelet op de middelen en gelet op het aanbod wij toch doen wat wij kunnen doen. En ik zou welhaast zeggen, ik nodig iedereen uit die weet waar goed gelegen bossen of gronden die voor bebossing in aanmerking kunnen komen gelegen zijn, en die dus niet getroffen zijn door een claim van landbouweconomie, bewoning enzovoort, dat aan onze diensten mee te delen. Het tweede punt van uw vraag betreft de bosgroepen. Voor ons is het geen probleem als meer privépersonen bos kopen. Het doel is dan verwezenlijkt en wij hebben er geen kosten aan. Meestal zijn het mensen die bossen geërfd hebben. De bosgroepen trachten dus die bossen ook te verwerven om zo de bosuitbreiding te bewerkstelligen, want het zijn bosliefhebbers. Dan de fijnstofproblematiek. Het is inderdaad zo dat fijnstof een probleem is, zeker in dichtbebouwde woonkernen zoals bij ons in Oost-Vlaanderen aanwezig zijn. De deputatie heeft daar vroeger tussenkomsten over gedaan. Ik herinner het mij nog goed. Zijn bossen, hoe goed ze ook zijn, afdoende om de stofwolken van overal in Europa voldoende te filteren? Dat betekent niet dat ik ontken dat bossen daarvoor perfect zijn, maar het ene koppelen aan het andere is volgens mij, ik ben geen wetenschapper op dat vlak, ook niet zo eenvoudig. Het zal in elk geval goed zijn en wij trachten ook vanuit dat standpunt zoveel mogelijk bossen aan te kopen.

Dan de vraag van collega Liebaut, tenzij ik iets over het hoofd gezien heb. Ja, inderdaad, het landschap Dender-Durme-Schelde kan eventueel uitgebreid worden met het gebied rond de Moervaart. Dat is mogelijk. Wanneer de betrokken gemeenten dat vragen, zullen we dat zeker onderzoeken. Er moet ook onderzocht worden of een RESOC dat niet zou kunnen aanvragen of stimuleren. Het zou natuurlijk een verrijking zijn voor onze provincie. Anderzijds denk ik dat de drie bestaande regionale landschappen toch een groot stuk van de provincie in voldoende mate bedekken. Dan de natuurverbindingengebieden tussen onze drie domeinen. Ik denk dat het een bijzonder interessant voorstel is. U legt er de nadruk op dat wij drie domeinen hebben die dichtbij elkaar liggen en die verbonden kunnen worden. De wegen zijn aanwezig. De bospartijen liggen er overal tussen. Ik denk dat het een bijzonder interessant project is, te meer ook omdat wij natuurverbindingprojecten gaan realiseren. Ik zal dan ook voorstellen aan de diensten om dat te onderzoeken en u er ook bij te betrekken, mocht het zo zijn dat u dat wenst. Ik denk, voorzitter, dat dat in het kort een antwoord is op de tussenkomsten. De heer Beke heeft inderdaad een vraag gesteld over het grensoverschrijdend landschap. Ik moet u zeggen, en u was daar denk ik ook bij aanwezig, dat er met de deputatie van Zeeland, althans met de vroegere gedeputeerde die nu vervangen is, over gesproken is. Die was er in principe voor, maar concreet is er geen begin van een uitwerking gemaakt. Het is juist dat het Zwin, de Boerenkreek, het krekengebied, Zeeland, één mooi natuurgebied zou kunnen worden en dat het in aanmerking zou kunnen komen voor een landschap. Maar op dit moment is er geen begin van een uitvoering gemaakt.

De heer voorzitter

Goed. Niemand vraagt nog het woord? Dan gaan we verder met tussenkomst 85. Wat is de stand van zaken en zijn er acties naar de toekomst toe? Mevrouw Van Duyse, u heeft het woord.

PUNT 85. TUSSENKOMST VAN NICOLE VAN DUYSE OVER STEUNPUNT DUURZAAM BOUWEN

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. Collega's, zoals iedereen weet, betekent duurzaam bouwen niet enkel een voordeel voor het milieu, maar ook voor het comfort. Door het lage energieverbruik wordt op termijn ook financieel winst geboekt. Maar voor velen is er toch nog een zekere aarzeling of drempel om bij nieuwbouw of verbouwing duurzame keuzes te maken. In het Vlaams regeerakkoord was opgenomen dat er in alle vijf provincies een steunpunt Duurzaam Bouwen en Wonen opgericht moest worden. In de provincie Oost-Vlaanderen is dit steunpunt officieel van start gegaan op de beurs van oktober. Normaal gezien wordt het steunpunt ook gesubsidieerd door Vlaanderen en door de provincie. In dit steunpunt kunnen alle initiatiefnemers, architecten, projectontwikkelaars enzovoort terecht met hun concrete plannen en vragen rond duurzaam bouwen. Hierbij de volgende vragen. Het steunpunt is natuurlijk nog maar net opgestart, maar op welke wijze wordt het bestaan ervan bekend gemaakt bij het doelpubliek en ook bij de lokale besturen die vele vragen over dit thema krijgen voorgelegd? Welke partners helpen mee aan de uitbouw van het steunpunt? Welke middelen zijn voorzien en hoeveel personeelsleden? Natuurlijk is hun taak het geven van advies, maar welk objectief hebben zij voor ogen? Wat is de ambitie van het steunpunt op langere termijn? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Duyse. Ik wacht even op de gedeputeerde. Meneer Maes, het is even wachten op de gedeputeerde. Hij is even buiten. Dat is niet te doen, dat er hier iets gezegd wordt dat hij niet hoort. We gaan even wachten. Geen pauze, we blijven rustig zitten. Dus we wachten even, mevrouw. Hij moet antwoorden. We blijven zo lang mogelijk zitten. Mevrouw De Jaeger, u ziet rood van het lachen. Meneer Couckuyt, ik zal u inmiddels een beetje entertainen. Ook de bode Kristel is vandaag jarig. Komt meneer Dauwe nog terug? Wacht nog even, meneer Van Pée, nog niet weglopen. Voilà, hij is al terug. Een kleine pauze, meneer Dauwe. Mevrouw Van Duyse, wenst u de laatste vraag nog eens te herhalen? Hij was buiten. Meneer Dauwe, we zijn rustig. Mevrouw Van Duyse is een partijgenoot van u. Zij zal nog even haar laatste vraag herhalen.

Mevrouw Van Duyse

Met plezier. Mijn laatste vraag was: de taak van het steunpunt Duurzaam Bouwen en Wonen is natuurlijk het geven van advies, maar wat is eigenlijk hun ambitie op langere termijn? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Maes vraagt het woord.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik sluit me volledig aan bij wat mevrouw Van Duyse vraagt, maar ik wil even ingaan op haar inleiding waarin ze zegt: 'Energiezuinig bouwen is een belangrijke keuze en we moeten mensen daarin steunen door goed advies.' Het spijtige met nieuwbouw is dat vandaag minstens 80%, misschien meer, van de markt in handen is van sleutel-op-de-deurondernemingen. Bij die ondernemingen gelden economische wetmatigheden. In de meeste gevallen, er zijn gelukkig een paar uitzonderingen, wordt er gewerkt met de normen die zijn opgelegd. Het is allang bewezen dat het economische aspect altijd afhangt van op welke termijn je kijkt en welke verhogingen van energie je meerekent. Dat ligt een heel stuk strenger. In technische termen ligt het ongeveer op E40/E50. Vandaag is de norm E80, volgend jaar wordt de norm E70. Het is vooral belangrijk dat die normen veel strenger worden aangepast en dat de marktpeler, de sleutel-op-de-deurondernemingen, verplicht worden om de woningen daaraan te laten voldoen. Het is spijtig dat dat vandaag niet gebeurt, maar dat hebben wij als provincie spijtig genoeg niet in onze macht. Die mensen bereik je ook niet met advies. Men verkoopt een afgewerkt product en een norm kan dat oplossen. Dus misschien dat er vanuit de provincie op de een of andere manier signalen moeten worden gegeven aan de Vlaamse regering dat men sneller moet handelen. Men gaat daar eigenlijk veel te traag.

DEBATTEN

De heer voorzitter

We luisteren, mensen. Het vele praten in de zaal stoort de interpellanten.

PUNT 86. TUSSENKOMST VAN MARC GYBELS OVER GELUIDSPROBLEMATIEK

De heer voorzitter

We gaan door naar de tweede tussenkomst aangaande campagne geluid. Meneer Gybels. Wat is de evolutie binnen de provincie inzake geluidsproblematiek? Wie kan een beroep doen op onze diensten en wat is de kostprijs daarvan? Meneer Gybels.

De heer Gybels

Dank u, voorzitter. Gehoorstoornis wordt een steeds groter probleem in onze maatschappij. Gehoorverlies ontstaat uit tinnitus of het vervelende gepiep, gesuis of geborrel in de oren dat meestal het gevolg is van een te lange confrontatie met te luide muziek of lawaai. Vroeger dacht men dat verlies van het gehoor enkel voorkwam bij bejaarden door infecties en erfelijkheid. Daar zijn momenteel bijgekomen: overmatig gebruik van tabak, van alcohol en drugs en vooral van lawaai. Er zou ook nog een andere oorzaak voor zijn, maar daar zijn geen bewijzen voor en bij nader inzien bleek dat ook maar een grapje te zijn. Tegenwoordig wordt er ook veel onderzoek gedaan naar preventie van gehoorschade. Daarentegen is er weinig onderzoek naar hoe jongeren en werknemers gemotiveerd kunnen worden om daadwerkelijk iets te doen tegen het risico van gehoorverlies door harde geluiden en dan gaat het niet enkel over de overlast bij muzikfestivals. Slecht horen veroorzaakt door lawaai, is beroepsziekte nummer 1 in ons land. In 2008 waren er in totaal 6952 meldingen in verband met beroepsziekten. Daarvan waren er 2290, of meer dan een derde, meldingen die veroorzaakt werden door lawaai. Nog altijd zijn er werknemers die, weliswaar verplichte, oorbeschermers niet dragen. Gehoorschade ontstaat niet plotseling, maar geleidelijk, en is onomkeerbaar. Gehoorschade is niet te herstellen, wel te voorkomen. Werkgevers moeten werknemers verplichten en controleren op het dragen van oorbeschermers. En misschien is dat een aandachtspunt bij de vele studiedagen die de provincie inlicht over het onder de aandacht brengen van het welzijn van de werknemers, door aandacht te blijven geven aan preventie van lawaai-overlast. Elke gemeente heeft wel buurtfeesten, muziekkavonden en fuiven en zelfs muzikfestivals om maar niet te spreken over festivals die de landsgrenzen ver overschrijden. Steeds meer gemeenten leggen maxima op in verband met geluidsnormen. Dit is ook meer dan nodig, want de Gentse professor Bart Vinck waarschuwt jongeren al jaren voor gehoorverlies en pleit ervoor om oordoppen verplicht uit te delen bij muzikfestivals. Deze maatregel moet voorkomen dat 1 op de 5 festivalgangers met gehoorschade naar huis keert. Hij stelt dat elk jaar het gehoor van 20.000 jongeren onherstelbaar beschadigd wordt. Dat dit alleen door festivals zou komen is uiteraard iets te kort door de bocht, want er zijn natuurlijk de mp3-spelers, de iPods en de iPhones, die tot 100 dB produceren waar deskundigen de norm van 80 à 85 dB voorstellen. 1 op de 10 jongeren loopt daarbij ernstige en blijvende gehoorschade op. En dan spreekt men nog niet over de vele jongerenfuiven. Vreemd is ook dat er wel geluidsnormen zijn om de overlast rond discotheken en fuifzalen in de hand te houden, maar dat binnen elke norm ontbreekt. 110 tot 120 dB is eerder de regel dan de uitzondering. Er worden wel geluidsbrengers geplaatst, maar iedereen weet dat de eerste de beste handige Harry het probleem probleemloos omzeilt. Maar er is meer. De Deense onderzoeker Niels-Henrik Hansen, Deenser kan het niet als naam, stelde vast dat zelfs bij mild gehoorverlies de schoolprestaties van de scholieren negatief werden beïnvloed. Orkestleden, zeker bij fanfares en bij blaaskapellen, lijden allen gehoorverlies, wat naar mijn bescheiden mening de muziekkwaliteit zeker niet zal bevorderen. Is er ook geen taak weggelegd voor de provincie? De provinciale muziektorenooiën zijn een uitstekend moment om muzikanten en ook bestuursleden erop te wijzen dat preventie wellicht noodzakelijk is bij de uitoefening van hun hobby. Tenslotte is er geen enkele professionele muzikant die nog optreedt zonder oorbeschermers. Gehoorschade kan ook dramatische gevolgen hebben. Het Laatste Nieuws berichtte in 2009 dat een 29-jarige ingenieur uit Essen zelfmoord pleegde. In zijn afscheidsbrief schreef hij dat het kwam door gehoorschade die begon op 16-jarige leeftijd. Hij kon geen enkel geluid meer aan. Zelfs het geluid van zijn eigen stem ervoer hij als pijnlijk. Gehoorschade is een belangrijk, maar vooral onderschat probleem. Mijn vragen zijn: Op welke wijze doet de provincie aan preventie in verband met het voorkomen van gehoorschade? Heeft men een bepaalde

strategie in verband met de preventie op festivals? Wie kan een beroep doen op de provinciale diensten, zijn dat enkel de openbare besturen of komen ook privé-initiatiefnemers in aanmerking? Wat is de kostprijs voor eventuele inzet op het terrein in het weekend, in de avond en bij nachtdienst? Ten slotte wil ik een goede raad geven aan de collega's die zaterdag naar de zesdaagse gaan. Neem oordoppen mee, want op het ogenblik dat de speaker zijn enthousiasme niet meer in de hand heeft, en die jongen is altijd enthousiast, loopt u het gevaar met tinnitus, een gefluit in uw oren, naar huis te gaan. En dan mag u nog van geluk spreken dat er zaterdag geen optreden is van Gary Harrison. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Gybels. Voorlopig zijn wij vrijgesteld. Hier in de raad is het altijd vrij stil. Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Ik wil me kort aansluiten bij de vraag van voorgaande spreker, omdat het iets is waar ik wel bijzonder belangstelling voor heb. Mijn vraag is: ik heb gezien dat de middelen, de overdrachten aan AHOSA, onder andere voor de preventiekoffers, niet veranderd zijn. Dus ik veronderstel dat het beleid op dat vlak niet bijgestuurd of geïntensiveerd wordt. Dat is eigenlijk mijn vraag. Blijft het bij de campagnes die al bestonden of wordt er toch nog ergens een aanpassing ingevoerd?

De heer voorzitter

Dank u wel. Nog iemand? Nee? Dan zijn we bij de tussenkomst van meneer Vergult.
[Deel onverstaanbaar, microfoon staat uit].

In hoeverre wordt er rekening gehouden met eventuele bezwaren binnen de provinciale windwerkgroep?

PUNT 87. TUSSENKOMST VAN GUIDO VERGULT OVER WINDENERGIE

De heer voorzitter

Meneer Vergult.

De heer Vergult

Dank u, voorzitter. Het was mij in eerste instantie niet helemaal duidelijk welke gedeputeerde aangesproken diende te worden in verband met de problematiek rond windturbines en windmolenparken. Gedeputeerde De Buck, Dauwe of zelfs Hertog? Dit omwille van economische factoren enerzijds, energie- en/of milieu- en ruimtelijke ordeningsaspecten anderzijds. Uiteindelijk werd de vraagstelling naar gedeputeerde Dauwe doorgeschoven. Op pagina 35 van de Beleidsnota 2012 lezen we bij de strategische doelstelling: 'wind- en zonne-energie als hernieuwbare energiebron stimuleren en faciliteren.' En bij de operationele doelstellingen hiervan lezen we ten eerste: 'objectieve info rond kleinschalige windturbines verschaffen aan particulieren' met als actie ten eerste het communicatieplan uitvoeren rond kleine windmolens in domein Puyenbroeck en ten tweede via de provinciale windwerkgroep informatie uitwisselen, afstemmen en coördineren. Wij stellen vast dat er onlangs twee persmededelingen zijn verspreid in verband met de weigering door de deputatie van een milieuvergunning voor de exploitatie van een windturbinepark te Zele, het industriepark achter Durmen en te Buggenhout. In alle gevallen werden argumenten gebruikt als ligging, slagschaduw, geluidshinder, de nabijheid van bewoning, hinder voor werknemers. Argumenten waar ik mij overigens in kan vinden. Er is regelmatig een en ander te doen over protest tegen de inplanting van windturbineparken, zeker grootschalige windturbines. In een zeer dichtbevolkte regio als Vlaanderen zijn de geschikte locaties vrij beperkt, zeker voor grootschalige projecten. Een eerste vraag voor alle duidelijkheid: wat wordt er verstaan onder kleinschalige windturbines en wat onder grootschalige windturbines zoals in het budget vermeld? Gaat het hier over de omvang van de windturbine zelf of over het aantal geplaatste windturbines? Een tweede vraag is of de

DEBATTEN

provinciale windwerkgroep voldoende rekening zal houden met, en zich zal buigen over protesten en bezwaren vanuit de omgeving van mogelijk geplande grootschalige windmolenpark- en/of windturbineprojecten. Ten derde. Onlangs konden we via de media, onder andere de kranten, de voorstelling zien van een radiaal type windturbine dat voldoende compact is om geplaatst te worden op individuele woningen. Deze windturbines zouden meer energie kunnen opbrengen dan zonnepanelen, want ze zijn ook 's nachts operationeel. Vandaar mijn derde vraag. Kunnen dergelijke individuele compacte windturbines die ongeveer een volume innemen van 1 à 2 m³ worden geïnstalleerd mits een bouwvergunning? Wordt hier verder naar onderzoek gedaan en zo ja, is hier in het budget ruimte voor? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Maes, alstublieft.

De heer Maes

Ik wil heel kort ingaan op de suggestie van de collega van die kleine windmolens. Vandaag is er geen enkel type dat een haalbaar rendement heeft. Men moet daar zeer sterk mee opletten, want wat is nu het grote voordeel van de grootschalige windmolens zoals we die hier inplanten? Dat is dat die hooggeplaatst zijn en in feite in de vlakke staan. En dat die in feite ook een eindje van de zee kunnen staan om een goed rendement te hebben. Laag tegen de grond, bijvoorbeeld op woningen, heb je een heel onzekere windverwachting. Er staan veel zaken in de weg. In de praktijkgevallen die al bekeken zijn, is de opbrengst zeer laag en heeft u eigenlijk absoluut geen rendement op uw investering. De enige plaats waar dat een beetje gaat, is aan de zee. Wie regelmatig aan zee komt, weet dat het daar vaak meer waait. Die verkopers schermen meestal met cijfers van aan de zee. Dat is het moeilijke. Vandaag zal ik daar nog niet instappen. Ik zou eerder zeggen: laat het verder onderzoeken, laat de technieken verbeteren. Sluit het niet uit in de toekomst, maar vandaag is dat eigenlijk een onrendabel iets.

De heer voorzitter

Mevrouw De Padt en dan meneer Fiers. Mevrouw De Padt.

Mevrouw De Padt

Dankt u voorzitter. Aansluitend op de vragen zou ik mijn bezorgdheid willen uiten. Ik zou willen vragen of het herbekeken zou kunnen worden. Laat mij duidelijk zijn: ik ben absoluut een voorstander. De collega heeft het over de weigering van twee dossiers. Ik stel mijn vraag vanuit de goedkeuring van een dossier, meer bepaald omdat enkele criteria de ene keer niet nageleefd worden en de andere keer wel. Bijvoorbeeld in detail: een cluster. Wat is eigenlijk de definitie daarvan? Is dat twee, is dat meer dan twee? Ook de afstand van 250 meter ten opzichte van infrastructuur, dat is ingebouwd, wordt niet altijd nageleefd. Ik weet dat het niet altijd even evident is, maar laat het ons toch nog een keer goed bekijken. Het is zeker een plicht van de komende verstrenging van de reglementering van het Vlaams Gewest. Er zijn een aantal nota's rondgestuurd waarin het toch allemaal een beetje anders wordt aangepakt. Heel kort. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Weer een interessant debat, voorzitter. Ik wil even ingaan op de beschouwing van collega Maes over de rentabiliteit van windmolens in alle soorten en maten. Het is een tijdelijke beschouwing zoals men die nu maakt dat het nu misschien minder rendabel is. Maar dat houdt geen rekening met de

hoogstwaarschijnlijk stijgende brandstofkosten en stijgende energiekosten vanuit andere sectoren en met het feit dat als je zwaar investeert in een bepaalde sector, dat 1. de rendabiliteit en de prestatie van die toestellen zelf verbetert en 2. de kostprijs door de grotere productie ook weer daalt. Dus wachten is in die zin een slecht signaal. Het is alsof we, als we 50 jaar terug zouden gaan in de tijd, zouden zeggen: 'Kernenergie, begin er niet aan. We gaan dat niet subsidiëren, we gaan dat niet doen.' Men heeft er zwaar in geïnvesteerd en dat zorgt nu voor winsten bij de producenten. U weet dat we niet een grote voorstander zijn van kernenergie, maar het model dat men daar gehanteerd heeft van investeren in de sector, dat is het model dat ik nu zal voorstellen. Vandaar dat ik wil insisteren dat men daarop inzet, zelfs al is dat op dit moment niet zo rendabel. Ik vind het initiatief om een keer te kijken wat het opbrengt al zeer mooi. En waar men dan nog steuntjes in de rug kan geven aan de sector, zou ik dat absoluut wel doen.

De heer voorzitter

Mevrouw Verheirstraeten alstublieft.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u. Een vraag die ik mij stel is in welke mate de visie die de provincie ontwikkeld heeft en de actieplannen daaromtrent bindend zijn en welke contacten gelegd worden met gemeenten. Kan er op dat vlak iets gebeuren?

De heer voorzitter

Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel. Windturbines en energieleveranciers: het is een heel verhaal. Met die ontwikkeling mogen we niet uit het oog verliezen dat energiezuinig verbruik nog altijd gestimuleerd moet worden. Dat moet nog altijd de eerste doelstelling zijn. De provincie moet dat zeker blijven volgen en ondersteunen. Ik volg ook meneer Fiers dat we moeten blijven ondersteunen wat nu rijpt en al ten dele uitgevoerd wordt. Want door iets in gebruik te nemen en te zien wat het resultaat is, kan het pas verbeterd worden. Er is ook al een hele evolutie aan de gang. Collega Verheirstraeten spreekt over de radiaalturbines. Het zijn ook niet meer de molens die we tot voor kort hadden. Ik hoop al mijn collega's volgende week dinsdag te zien in de handelsbeurs bij een interessante middag over energie en de nodige middelen daarvoor.

De heer voorzitter

Dat was een reclamespotje. Meneer Maes.

De heer Maes

Als commissieleden hebben we die voorstelling vorige week dinsdag al gehad, dus die kennen we eigenlijk al. Maar wat ik eigenlijk wilde zeggen is dat je moet oppassen dat je burgers gaat stimuleren in iets te investeren dat vandaag echt niet rendabel is. Dat wil niet zeggen dat overheden het niet verder kunnen ontwikkelen als voorbeeldfunctie, maar ik zal een voorbeeldje geven van die radiaal molen. Ik heb het eens bekeken. Dat spul kost ongeveer 4000 euro en brengt op jaarbasis hier in onze streken 200 kilowattuur op. In geld uitgedrukt is dat 40 euro. Dat is een rendement van 1%. Dat kan in de toekomst verbeteren. Ik hoop dat die technieken verbeteren. Maar kun je dat gaan stimuleren bij burgers? Dat vind ik niet, of je moet het à la zonnepanelen totaal gaan oversubsidiëren om het enigszins rendabel te maken voor degene die investeert. Daar wil ik vooral voor waarschuwen, dat we daar vandaag voor op moet letten. Van zonne-energie kun je heel goed de opbrengsten per jaar zien. Dat zijn hele juiste statistieken.

DEBATTEN

Een kleine windmolen kan een totaal andere opbrengst hebben als je de molen hier ziet of 100 meter verder. Daar moet je heel goed op letten in die sector.

De heer voorzitter

Meneer Van Pée.

De heer Van Pée

Meneer de voorzitter, geachte leden. Ik heb indertijd verschillende tussenkomsten gehouden over de windmolens. Er zijn twee facetten die zeker en vast hinderend zijn: de slagschaduw en de helikopterwiekeneffecten, dus het geluid. Ik moet zeggen, en ik spreek zeker en vast uit ervaring want ik woon in de buurt van windmolens: het eerste punt is al opgelost. De slagschaduw kan men oplossen door sensoren, maar de geluidshinder van de helikopterwieken is nog altijd bezig. Men legt ten eerste altijd de nadruk op decibel en ten tweede op toerental. Het toerental is wel makkelijk om te controleren door de omwonenden, maar het aantal decibel is moeilijk controleerbaar. Dus daar is nog wel discussie over, ook in verband met de afstand tussen de windmolen en de omwonenden. Men is er absoluut nog niet uit, maar als je er in de buurt komt, is er wel hevige hinder.

De heer voorzitter

Het meest permanente debat van de laatste twee jaren gaat over windmolens. In elke provincieraad spreekt men hier over windmolens. Het is ook goed. Het zou raar zijn mocht er niemand over spreken. Zo moet je het zien. We gaan verder.

PUNT 88. TUSSENKOMST VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT OVER AFVALPREVENTIE

De heer voorzitter

Mevrouw Muyshondt. Samen of onmiddellijk gevolgd door meneer Vergult. Tussenkomst afvalpreventie stimuleren. Verzoek met betrekking tot afvalpreventiecampagne en vraag naar eventueel budget. Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerde, collega's. In de beleidsnota staat als actie 1 een afvalpreventiecampagne opstarten, eventueel in samenwerking met de acht Oost-Vlaamse afvalintercommunales. Ik had hier heel graag toch een klein beetje uitleg over gehad, hoe dat men die acties ziet en hoe dat men die campagne zal leiden en opstarten. Worden de gemeenten erbij betrokken of alleen maar de intercommunales? Bij ons in het Waasland is de MIWA de laatste jaren zeer actief bezig met het oplossen van het steeds groter wordend afvalprobleem. Een preventiecampagne, net zoals een preventiecampagne voor minder energieverbruik, is zeker noodzakelijk om het afvalprobleem op te helpen lossen. MIWA sensibiliseert bijvoorbeeld regelmatig via brieven naar alle aangesloten gemeenten en hun inwoners, maar blijktbaar is dat toch onvoldoende als ik zie wat een afvalberg toch nog altijd in Temse geproduceerd wordt. We doen het dus niet goed. Het gaat ook niet alleen over restafval. Er zijn ook gevaarlijke afvalstoffen waar, mijns inziens, de laatste jaren veel minder op toegespitst wordt. We hebben kapotte zonnepanelen, asbest, plastic verpakkingen waar ik ook geen beterschap in zie. Gelukkig loopt er in onze media een goede preventiecampagne over het recycleren of het terugbrengen van de spaarlampen. De reclame gebeurt goed. Of de mensen erop ingaan, kunnen we alleen maar hopen natuurlijk. Maar er is ook nog een tweede luik en dat is dat de lijn naar bedrijfsinterne milieuzorg en afvalbeleid voor openbare besturen. We doen wel heel veel voor de inwoners, maar we zijn nog niet bezig met die bedrijfsinterne milieuzorg en het afvalbeleid voor de openbare besturen. Ik denk dat hier voor onze provincie misschien wel een specifieke taak is weggelegd, omdat die niet ondersteund wordt door de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid doet heel wat met convenanten naar gemeenten toe. Er

zit heel veel in die overeenkomsten, een zeer groot pakket waar gemeenten op kunnen inspelen, maar die bedrijfsinterne milieuzorg wordt tot nu toe nog niet ondersteund door de Vlaamse overheid. Onze provincie zou dat eventueel in overweging kunnen nemen. Dus zou de provincie hierop in kunnen gaan? Zo ja, welk budget zou men daar tegenover willen stellen? We kunnen dit als overheid ook gebruiken als voorbeeldfunctie naar het publiek toe. Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Vergult.

De heer Vergult

Dank u, voorzitter. Collega's, enigszins aanvullend op collega Muyshondt. In het afvalbeleid hoort naast het luik preventie ook een luik recyclage. De laatste weken worden wij geconfronteerd met artikelen in de pers tot zelfs vragen in het Vlaams parlement over de problematiek rond zonnepanelen. Naast de vele elektrische en elektronische producten, de zogenaamde witte en bruine goederen waarvoor een afzetmarkt bestaat in de verwerkende industrie, doen zich steeds vaker problemen voor met aangeboden defecte of afgedankte zonnepanelen. Dit zal gezien de *boom* in de geplaatste en of te plaatsen zonnepanelen in de toekomst nog sterk toenemen. De meeste gemeenten of afvalintercommunales weten nog geen weg met deze zonnepanelen, waardoor deze in het circuit van het grofhuishuizen terecht komen, waarbij de gevaarlijke en giftige stoffen uit deze panelen, met name de zware metalen zoals cadmium en lood, in het milieu terecht zouden kunnen komen, evenals waardevolle metalen als koper en goud. Hierbij maak ik de bedenking, vermits onze provincie over het PCM beschikt, of in deze problematiek het PCM als kennis- en expertisecentrum niet kan bijdragen om de gemeenten en de afvalintercommunales bij te staan en hen te sensibiliseren de aangeboden zonnepanelen als gevaarlijk afval te behandelen en deze eventueel apart te laten stockeren, in afwachting van de mogelijkheid tot verwerking. Recyclage dus. Het lijkt tegenstrijdig, maar het is pas wanneer er voldoende soortgelijk afval wordt aangeboden, dat het ontwikkelen van procedures en systemen tot verwerking rendabel wordt en dus kan worden uitgewerkt en opgezet. Misschien ligt hier een actieterrein open voor het PCM. Ter illustratie wil ik verwijzen naar een probleem dat zich zo'n 25 jaar geleden voordeed. Ik was toen werkzaam bij een Japanse multinational. Wij herstelden hier voor gans Europa en voor grote computerklanten de beeldschermen. Hierbij werden redelijk wat beeldbuizen vervangen en deze -het waren er zo'n paar honderd per maand - kwamen allen terecht op de stortplaats Hooge Maey te Antwerpen. Ook deze beeldbuizen bevatten giftige stoffen, zoals fosfor en lood, zware metalen dus, en werden gedumpt wegens gebrek aan recyclagemogelijkheden en waren gedoemd eeuwig op de stortplaats te blijven liggen. Ik vond toen dat Vlaanderen, in casu Antwerpen, niet de stortplaats mocht worden van gans Europa, en we zijn toen op zoek gegaan naar alternatieven, dus naar milieuvriendelijke verwerking. De zoektocht naar mogelijke kandidaat-bedrijven was moeilijk en lang, maar toch hebben wij destijds twee bedrijven gevonden. Eén in Eindhoven en één hier in de Kanaalzone die werkten aan procedures om beeldbuizen, maar ook elektrisch materiaal, te verwerken. Sinds die dag werd op de Hooge Maey geen enkele beeldbuis meer gestort van ons bedrijf. Vandaag de dag levert de verwerking en recyclage van deze beeldbuizen via inzameling op containerparken geen probleem meer op. Voorwaarde is en blijft voldoende aanvoer. Dit als voorbeeld om te vragen en te suggereren of hier geen taak is weggelegd voor het PCM in het mede zoeken naar oplossingen voor de verwerking van deze zonnepanelen en zo ja, de vraag of hiervoor middelen ter beschikking zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Maes.

De heer Maes

Ik heb een aanvulling of een reactie op de afvalpreventiecampagne die opgezet wordt waar mevrouw Muyshondt over heeft gesproken. Het is natuurlijk heel goed dat je een afvalpreventiecampagne opzet, maar het rendement van elke campagne die je extra doet, wordt eigenlijk altijd maar lager. Want het probleem is, zoals ook met de energiebesparingscampagne: je bereikt een bewuste groep die gelukkig

DEBATTEN

stilletjes aan groeit maar nog niet zo groot is, maar een heel grote groep bereik je niet. Een heel grote groep bereik je alleen met de centen. Als het verkeerde gedrag meer kost dan het juiste gedrag, dan zul je een veel grotere groep gaan bereiken. In het buitenland zit tegenwoordig statiegeld op veel verpakkingsafval. Als je kijkt in de omgeving, valt het op dat je daar die verpakkingen niet op de weg vindt, niet langs de weg en niet langs fietspaden. Bij ons ligt het er vol van. Wij als gemeente hebben honderdduizenden euro kosten op jaarbasis om dat afval op te ruimen. Dat kost verschrikkelijk veel geld. In Nederland, Duitsland en Scandinavische landen kost een verpakking geld en als je die terugbrengt, krijg je dat terug. Wij staan als provincie een beetje machteloos. We kunnen wel aandringen bij de hogere overheid om daar aandacht voor te vragen. We kunnen dat ook vanuit de gemeenten doen. Een tweede manier om afval waarde te geven is te kiezen voor een ontwerp waarbij de grondstoffen bewaard blijven, waarbij de grondstoffen perfect recupereerbaar zijn. Niet recycleerbaar, maar recupereerbaar, dat is nog iets anders. Bij recycleerbaar gaat men meestal naar toepassingen met minder waarde. Bij recupereerbaar gaat men naar evenwaardige toepassingen, cradle-to-cradleprincipes. We zouden als provincie daar zelf meer aandacht aan kunnen besteden door als we materialen nodig hebben gecertificeerde cradle-to-cradlematerialen te gebruiken. Ten tweede zouden we kunnen overwegen onze ondernemingen een kleine subsidie te geven wanneer zij, als zij investeringen of aankopen doen, kiezen voor gecertificeerde cradle-to-cradleproducten. Wij als gemeente doen dat ondertussen. Sinds dit jaar hebben we een subsidie waar 10 of 5%, afhankelijk van het gedrag, subsidie verkregen kan worden, onder meer voor het gebruik van gecertificeerde cradle-to-cradlematerialen. Zo zorg je ervoor dat afval waarde krijgt en op de juiste plaatsen komt, want het brengt geld op. Het kost geen geld meer om het te brengen. Dus als je dumpst is het niet goedkoper; het brengt meer op als je het op de juiste plaats terugbrengt, want je krijgt er geld voor. We hebben niet alles in de hand, maar met kleine initiatieven zouden we toch ook vanuit de provincie de juiste prikkels kunnen geven.

De heer voorzitter

Bedankt, meneer Maes. Niemand meer? We gaan door.

PUNT 89. TUSSENKOMST VAN KRISTINA COLEN OVER STADSBOSPROJECTEN

De heer voorzitter

Rubriek: in Vlaamse en regionale stadsbosprojecten participeren. Tussenkoms van mevrouw Colen. Stand van zaken van het project Parkbos groenpool Gent. Mevrouw.

Mevrouw Colen

Dank u wel. Ik kan het heel kort houden, want de gedeputeerde heeft zojuist in zijn antwoord over bosuitbreiding ook al verwezen naar het Parkbosproject. Dus misschien dat ik mijn vraag heel concreet houd. De zaak is trouwens de vorige week –of de week daarvoor, dat weet ik niet meer– in een stroomversnelling gekomen. Toen was mijn vraag hier al ingediend. De heer gouverneur heeft toen samen met de minister en nog een aantal andere notabelen bomen aangeplant in wat een nieuwe boskern wordt. Dus dat heb ik wel gevolgd. Misschien kan de gedeputeerde mij concreet het kleine stukje dat de provincie zelf doet, en dat bij de overdrachten verdubbeld is van 5000 naar 10.000 euro, toelichten. Anders gaan we de discussie van daarnet weer openen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Het Oost-Vlaamse netwerk inzake milieu- en natuureducatie verder uitbouwen via financiële impulsen. Klopt het dat er voor 2012 geen natuur- en milieu-educatieve projecten van derden gesubsidieerd zullen worden? Mevrouw, u heeft het woord.

PUNT 90. TUSSENKOMST VAN KRISTINA COLEN OVER MILIEU- EN NATUUREDUCTIE**Mevrouw Colen**

Dank u wel. Ik heb het hier weer over die SNOOP-subsidies. Misschien even ter herinnering aan de collega's: dat zijn eigenlijk kleinschalige projecten, bijvoorbeeld een school die met een aantal verenigingen samenwerkt om in hun buurt een natuurleerpad te bouwen of natuurgidsen op te leiden. Die konden –ik zeg *konden*, in de verleden tijd– een subsidie aanvragen bij de provincie tot 5000 euro. Ik heb dat altijd zeer sympathiek gevonden omdat natuureducatie iets is dat zo dicht mogelijk bij de mensen moet gebeuren. Een klein stukje groen meer leren waarderen in je eigen buurt is misschien niet zo spectaculair, maar kan grote invloed hebben op de houding van mensen, zeker als het om kinderen gaat. Vorig jaar was er al geen budget meer voor voorzien. De SNOOP-projecten waren in de koelkast beland. Toen kreeg ik als antwoord, gedeputeerde, dat u het nog altijd een goed project vond, en dat u het niet volledig wou afschrijven. Ik citeer nu een zinnetje uit de beleidsnota, namelijk: 'De mogelijkheid onderzoeken om de subsidie SNOOP te reactiveren'. Het staat er ook dit jaar weer in, maar ik vrees dat de projecten niet meer in de koelkast zitten, maar ondertussen in de diepvries zijn beland, want ik vind er weer geen budget voor. Ik had graag geweten of dat ze nog ooit ontdooid zullen worden of niet.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

PUNT 91. TUSSENKOMST VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT OVER HET STEUNPUNT DUURZAAM BOUWEN**De heer voorzitter**

Provinciaal milieu- en natuurbeleidsplan. Tussenkomsst van mevrouw Muyshondt. Waarom is er voor 2012 geen budget meer voorzien voor het steunpunt duurzaam bouwen Oost-Vlaanderen? Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Dank u wel. Collega Van Duyse heeft er al over gesproken dat alle Vlaamse provincies zo'n steunpunt moeten oprichten. Bij ons is dat inderdaad gebeurd op de bouw- en immosalon in Flanders Expo. We konden daar een verslag van lezen op zondag 9 oktober met een foto van een breedlachende gedeputeerde Dauwe, maar ik vond het raar dat er onder die titel eigenlijk geen bedrag was vermeld. Maar misschien is het ondergebracht ergens anders, dat kan natuurlijk. Voor 2010 en 2011 werd er wel telkens 30.000 euro voorzien en ik heb het niet gevonden voor 2012. Bij de toelichting stond er ook niets meer. We hebben hier al het woord 'duurzaam' gebruikt. We komen dat woord overal tegen, van de zolder tot de kelder, van links naar rechts. Ik heb eens gezocht of er geen ander Nederlandstalig woord voor is, en ik ben terechtgekomen bij een Zuid-Afrikaanse professor. Hij is woonachtig hier in Vlaanderen en vond het woord 'duurzaam' ook een grijs begrip geworden. Hij opteert, zoals het bij hem in Zuid-Afrika gebruikt wordt, voor 'volhoudbaarheid'. Het is misschien moeilijker, volhoudbaarheid, maar het zou hetzelfde zijn als duurzaam. Ik geef het maar even mee.

De heer voorzitter

Zuid-Afrikanen zijn meesters in het uitvinden van dergelijke woorden, mevrouw. Maar goed, u blijft bij de microfoon voor uw volgende vraag over natuurdomeinen.

PUNT 92. TUSSENKOMST VAN ANNEMIE PEETERS-MUYSHONDT OVER HET BOSCOMPENSATIEFONDS

DEBATTEN

De heer voorzitter

Natuurdomeinen. Vraag naar de mogelijkheid om erop toe te zien dat herbebossing in de minst bosrijke gebieden en gemeenten gebeurt, dat de gelden van het boscompensatiefonds terugvloeien naar de gemeenten die het meest ontbost worden. Mevrouw.

Mevrouw Peeters-Muyschondt

Dank u wel. In de provincieraad van februari 2011 heb ik er ook al eens een tussenkomst over gehouden. Maar ik zie hier dat er geen wijziging van budget is. 400.000 euro zou aangewend kunnen worden uit het boscompensatiefonds om percelen te bebossen die nog niet in het bezit zijn van gemeenten of provincie. Dat boscompensatiefonds is een zeer rijk fonds. Daar zitten heel veel euro's in. Hoe komen ze daar aan? Als u of ik bomen of bossen, -want ge weet: vanaf vijf bomen waarvan er vier op een rij staan en de vijfde niet, dan is het een bos- rooien en wij kunnen die niet herplanten omdat wij geen plaats hebben of geen goesting hebben, dan moeten wij in plaats van bomen te herplanten een geldelijke som storten in dat boscompensatiefonds. Blijkbaar zijn er heel wat Vlamingen die in plaats van een nieuwe boom te planten liever geld geven. Die herbebossing gebeurt wel, maar als er een bos wordt gerooid in Gent, hoeft de compensatie niet in Gent te gebeuren. Dat mag dan ook in Eeklo of Demse of waar ze denken: daar gaan we het doen. Dat is nu juist het probleem. Want zo kan het gebeuren dat er bijvoorbeeld een gemeente is waar heel wat ontbost wordt, maar dat daar geen compensatie komt, dus dat het een lege plek blijft. Ik vind dat de provincie er misschien op toe zou moeten kunnen zien dat de herbebossing zoveel mogelijk gebeurt 1. in minder bosrijke gebieden en 2. daar waar er werkelijk te veel bomen worden gerooid. Ik vind dat de provincie daarin wellicht een coördinerende rol en een invloedrijke rol zou kunnen spelen. Mijn vraag is dus: wil onze provincie zich dat aantrekken? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Niemand meer? Meneer Dauwe, dit wordt een zware boterham. Hopelijk hebt u alles kunnen noteren. Gehoor, bebossing, duurzaam bouwen: het is een grote variatie, maar gij kunt dat zeker aan. We luisteren aandachtig naar u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik dank u. De natuur is uiteraard complex, veelzijdig, en ik zal dan ook op de diverse vragen over de diverse aspecten trachten zo goed mogelijk en zo duidelijk mogelijk te antwoorden. Ik denk dat de eerste vraag die aan bod kwam in de tweede sessie de vraag was van Nicole Van Duyse. Wat is de stand van zaken betreffende het steunpunt duurzaam bouwen? Ik gebruik het woord 'duurzaam' voorlopig nog altijd. Er is in 2011 werk gemaakt van de opstart van dat steunpunt. We hebben overlegd met diverse actoren uit de milieusector, de sociale sector, de woonsector en de bouwsector. Dit resulteerde in de ondertekening van een intentieverklaring door negen kernpartners bij de opening van het bouw- en immosalon (genaamd BIS) op 8 oktober. Onze provincie is trekker van het steunpunt. De andere kernpartners zijn de Confederatie Bouw Oost-Vlaanderen, Bouwunie Oost-Vlaanderen, NAV, Eandis, Bond Beter Leefmilieu, Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen, Woonwijzer Meetjesland en Erov. De kernpartners komen regelmatig samen en sturen de werking van het steunpunt met ons mee aan. In aanloop naar de lancering van het steunpunt op het BIS werd een infostand en een folder ontwikkeld die ook in de komende jaren verder zal worden uitgewerkt en zal worden uitgedeeld. Er werden in 2011 ook een aantal concrete zaken uitgevoerd, waaronder 1. duurzaam bouwadvies voor particulieren in samenwerking met de milieuadvieswinkel, 2. advies bij gemeentelijke bouwprojecten, zeer belangrijk, in samenwerking eveneens met de milieuadvieswinkel en 3. de prominente aanwezigheid van het steunpunt tijdens de BIS-beurs. Dat was trouwens een groot succes. De adviessessies tijdens de beurs waren zo goed als volgeboekt. In de komende jaren gaat het steunpunt haar werk verder uitbouwen. Wat zijn de aandachtspunten voor 2012? 1. De uitbouw van een breed netwerk van belanghebbenden met het oog op kennisuitwisseling binnen de provincie. 2. Oprichting van een platform voor gemeenten. 3. Verdere gebiedsdekkende uitbouw van het duurzaam bouwadvies op maat voor particulieren en voor gemeenten.

Meneer Vergult heeft een tussenkomst gehouden in verband met het afval van zonnepanelen. In het witboek wordt bepaald dat provincies afvalstoffenbeleid niet meer tot hun bevoegdheid moet rekenen.

Ook de coördinatietaken, zoals voordien voorzien voor ons, zijn geschrapt. Deze bevoegdheden komen toe aan de afvalintercommunales die na delegatie door gemeentebesturen deze taken zullen opnemen. Het beheer van containerparken is daar een onderdeel van en wij moeten ons dus eigenlijk volledig terugtrekken en ons beperken tot het Vlaamse afvalstoffenbeleid zoals wordt gevraagd door de Vlaamse beleidsvoerders. Ik ben ervan overtuigd dat naast de zonnepanelen en de massa afgedankte zonnepanelen die binnen afzienbare tijd in de maatschappij zullen komen, een probleem vormen. Misschien zullen de afvalintercommunales die in onze Oost-Vlaamse provincie gebiedsdekkend zijn, daar iets aan kunnen doen. In elk geval hebben de Vlaamse beleidsvoerders gemeend dat dit een taak is van OVAM of van afvalintercommunales.

Collega Marc Gybels heeft een vraag gesteld en een toelichting gegeven bij de problematiek van gehoorschade. Wat doen wij in verband met geluidsproblematiek, wie kan er een beroep op doen en hoeveel kost dat? In 2010, voorzitter, werd een kleinschalige geluidscampagne uitgevoerd in het Waasland. Deze campagne werd succesvol afgerond en er bleek inderdaad vraag en nood te zijn aan een vervolghet verhaal. Dit jaar werd de provinciale campagne rond gehoorschadepreventie, genaamd Een en al hoor, voortgezet, dit keer voor de volledige provincie. Het doel van deze campagne was om zoveel mogelijk jongeren tussen 15 en 25 jaar te bereiken met de boodschap duurzaam om te gaan met geluid. De campagne ging van start in mei met de organisatie van vier infoavonden rond de thema's geluid en gehoorschade. Die informatieavonden kenden een zeer uitgebreid publiek. Ik ben zelf op een paar van die avonden aanwezig geweest. De zaal zat bij wijze van spreken afgeladen vol. In de zomermaanden toerde de campagne Een en al oor op negen Oost-Vlaamse festivals met een opvallende promotiestand. Collega Hertog zal dat kunnen bevestigen. In totaal werden er 18.000 paar oordopjes uitgedeeld. De campagne werd afgerond met de organisatie van een gehoorweek van 17 tot en met 22 oktober. Jongeren konden tijdens deze week terecht in een van de deelnemende hoorcentra voor onder meer een gratis hoortest, gratis advies op maat en de aankoop van op maat gemaakte gehoorbescherming met bovendien een korting van 20%. Aan gemeenten, organisaties van festivals, lokale fuiven, jeugdbewegingen en anderen wordt de mogelijkheid geboden doe-het-zelf-pakketten te ontlend bij onze provinciale preventiedienst. Deze pakketten bevatten gratis uit te delen oordoppen en banners met het campagnebeeld voor het maken van een eigen sensibilisatiebestand. Deze doe-het-zelf-pakketten blijken een zeer groot succes te zijn. Vanaf februari tot november kreeg de provinciedienst reeds 43 aanvragen daarvoor binnen. Voorts voert het PCM reeds geruime tijd geluidsmetingen uit op verschillende Oost-Vlaamse muziekfestivals en op grootschalige fuiven. Vaak blijkt de geluidsbelasting door elektronisch versterkte muziek inderdaad te zorgen voor heel wat geluidsoverlast, ook in de omgeving van het festival. Als antwoord op uw tweede vraag kan ik het volgende zeggen. Gemeentelijke diensten kunnen een beroep doen op het PCM voor het uitvoeren van geluidsmetingen. Dit in het kader van de behandeling van klachten van de burgers omtrent geluidsoverlast. Deze geluidsmetingen worden steeds uitgevoerd tegen betaling op basis van de door de provincieraad goedgekeurde prijslijst van het PCM. Reeds heel wat Oost-Vlaamse gemeenten hebben het milieucontract ondertekend. Concreet betekent dit dat deze gemeenten de opdrachten via trekkingsrechten kunnen betalen met een korting van 50%. Er wordt een offerte opgemaakt op basis van het aantal geschatte manuren, de benodigde apparatuur enzovoort. Gangbare tarieven, en dat was uw vraag, variëren tussen de 1000 en 2000 euro. Daar kan dan bij de gemeenten die een convenant met de provincie hebben afgesloten, een korting van 50% op toegepast worden. Voor grootschalige opdrachten, laten we zeggen het meten van een heel gebied, ligt de kostprijs iets boven de 2000 euro, maar ook daar kan in voorkomende gevallen een korting op toegepast worden. Gemeenten die het milieucontract niet hebben afgesloten, - meer dan 37 gemeenten hebben het afgesloten - moeten natuurlijk wel de volledige prijs betalen. Bij overbezetting van de aanvragen wordt steeds de voorkeur gegeven aan gemeenten die het milieucontract met de provincie hebben ondertekend. Wanneer zich een dergelijke situatie voordoet, wordt daarover duidelijk gecommuniceerd met alle betrokken gemeenten.

De heer Guido Vergult, meneer de voorzitter, en Caroline De Padt hebben vragen gesteld over de inplanting van grootschalige windturbines. Is de weigering door de deputatie van twee aanvragen in verband met grootschalige windturbines niet in tegenspraak met de doelstelling en in hoeverre wordt er rekening gehouden met eventuele bezwaren binnen de provinciale windwerkgroep? Het weigeren van milieuvergunningaanvragen is niet noodzakelijk in strijd met het stimuleren en faciliteren van windenergie. Daar waar de windmolens om bepaalde redenen niet geplaatst kunnen worden, bijvoorbeeld omwille van hinder door geluid, slagschaduw of visuele vervuiling, is het belangrijk die milieuvergunning te weigeren of zeer strenge voorwaarden op te leggen. Zo niet, dan gaat het draagvlak, ook het maatschappelijk draagvlak voor windmolens, totaal verloren. Onze provincie stimuleert de inplanting van grootschalige windmolens onder andere op de volgende manieren. Ten eerste via de

DEBATTEN

afbakening van potentiële zones voor inplanting, zogenaamde zoekzones conform het provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Ten tweede via verder onderzoek van de mogelijkheden binnen deze potentiële inplantingszones in overleg met de belanghebbenden. Het is niet omdat een bepaald gebied in een zoekzone ligt, dat ipso facto daar windmolens gebouwd kunnen worden. Alles hangt ook af van de concrete inplantingsplaats. En ten derde via proactief beleid van onze dienst milieuvergunningen. En verder: verder onderzoek naar de mogelijkheden voor participatie van projecten en landschappen. Soms moet men misschien de vraag stellen of het niet nodig is om een provinciale belasting, een soort windbelasting zoals er vroeger bestond, op te leggen omdat we toch dikwijls zien dat voor bepaalde groepen dat bijzonder voordelig is, terwijl een groot deel van de lasten eigenlijk niet sociaal verdeeld wordt. Maar dat is een vraag die hier niet gesteld moet worden. Goed, het antwoord op het tweede gedeelte van uw vraag is het volgende. Ik denk dat er een verwarring is met de Vlaamse windwerkgroep. Die geeft een gecoördineerd advies bij vergunningsaanvragen voor windturbines. De provincie Oost-Vlaanderen is in die Vlaamse windwerkgroep vertegenwoordigd. Het advies van de Vlaamse windwerkgroep wordt door de provincie meegenomen bij de beoordeling van milieuvergunningsaanvragen. De provinciale windwerkgroep, dus niet de Vlaamse, beoordeelt geen milieuvergunningsaanvragen. Het is eerder een forum waarbinnen informatie-uitwisseling, afstemming en coördinatie plaatsvindt tussen verschillende provinciale diensten die rond windenergie actief zijn. Mevrouw De Padt heeft die vraag bijgetreden. Ik kan zeggen dat bij de beoordeling door de deputatie terdege rekening wordt gehouden met alle relevante aspecten. Bij het al dan niet verlenen van een milieuvergunning waarvoor de bevoegdheid bij de deputatie ligt, ligt het hoofdaccent op aspecten van geluidshinder, slagschaduw en in zekere zin ook visuele schade door vervuiling van het landschap of van een aanpalend monument. Maar de deputatie houdt bij de beoordeling ook rekening met het draagvlak dat al dan niet bij de omwonenden leeft. Wij volgen niet elke klager, want dan zou het niet mogelijk zijn in onze maatschappij nog iets te doen, maar we onderzoeken wel of er voldoende maatschappelijk draagvlak aanwezig is. Uiteraard geldt eveneens dat het wettelijk decretale Vlaamse kader, zoals dat binnen de richtlijnen is beschreven, evident wordt onderzocht om te zien of de aanvraag aan al die voorwaarden voldoet.

De volgende vraag is die van mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt betreffende het stimuleren van afvalpreventie en de vraag naar een eventueel budget. Het uitvoeringsplan Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen stelt als doel om de totale hoeveelheid huishoudelijke afvalstoffen te ontkoppelen van de consumptie en om deze gelijk aan of op een lager niveau te houden dan het referentiejaar 2000. Bij ons werd in 2009 en 2010 deze doelstelling behaald. In vergelijking met cijfers voor huishoudelijke afvalstoffen uit de ons omringende landen en regio's blijkt dat de resultaten op het vlak van selectieve inzameling en de reductie van restafval bij ons tot de beste van Europa behoren.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe. Dames en heren, niettegenstaande dat er cadeautjes uitgedeeld worden, zou ik toch graag willen dat gij luistert naar het antwoord van de gedeputeerde. Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, voorzitter. Dames en heren, de doelstelling van het uitvoeringsplan Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen is maximaal 150 kilogram restafval per inwoner te bereiken als gemiddelde voor het Vlaamse niveau vanaf 2008. Ik heb het niet gewogen, onze diensten doen dat. Wij produceren 149,2 kg restafval per inwoner in 2009 en daarmee hebben wij deze doelstelling voor het eerst in 2009 behaald. In 2010 nam de hoeveelheid restafval een beetje toe. Wij produceerden 150,06 kilogram per inwoner. Ik vraag me af hoe men dat zo juist kan berekenen, maar dat blijkt dus juist te zijn. Wij zweven rond het streefgetal. De toename van het restafval maakt duidelijk dat er inspanningen geleverd moeten blijven worden om de reeds bereikte resultaten te bestendigen. Een van de initiatieven die hiervoor genomen moet worden, is het opvoeren van preventie. Voorkomen, ook van afval, is steeds beter dan genezen. In het ontwerp van het decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, kortweg het materialendecreet, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 24 juni 2011, dus zeer recent, wordt het Vlaamse beleid op het gebied van huishoudelijke afvalstoffen een zaak van uitsluitend gewest en gemeenten. Dus ik herhaal: in het nieuwe afvalstoffenmaterialendecreet wordt het Vlaamse beleid op het gebied van huishoudelijke afvalstoffen

uitsluitend een zaak van het Vlaamse gewest en van de lokale gemeenten. Ons provinciebestuur kan hier dan ook jammer genoeg geen budget voor uittrekken.

Dan de vraag van mevrouw Kristina Colen betreffende de stand van zaken van het project Parkbos groenpool Gent. Mevrouw, u hebt gezegd dat u recent in de media gelezen heeft dat daar belangrijke vooruitgang in wordt geboekt. Dat is ook zo. De bijdrage van ons bestuur is eigenlijk het faciliteren, het zorgen voor een logistieke en een administratieve ondersteuning van heel het project. Met andere woorden: als provincie zijn wij parkboscoördinator tussen de verschillende instanties. Wij zijn de motor. Momenteel wordt een nieuwe overeenkomst met de betrokken partners voorbereid waarin ons provinciaal aandeel is opgenomen. De vorige overeenkomst liep tot juni van dit jaar. Wij meenden dat het gerechtvaardigd is om een hoger bedrag toe te kennen gezien de stijgende projectkosten waardoor de goede werking van het toch heel belangrijke project, namelijk de realisatie van het Parkbos, niet gehypothekeerd zou worden. De eigenlijke projectmiddelen, inclusief de kredieten voor de aankoop van inlichting in het parkbos, worden bijeengebracht door het Vlaamse gewest. Het streefdoel van het parkbos is, en ik herhaal, circa 340 hectare publiek toegankelijk bos en natuurgebied te creëren met daarnaast een ruimte voor circa 500 hectare duurzame landbouw. Verwervingen en inlichtingen van deze gronden is toegewezen, zoals u weet, aan het Vlaams gewest. De heer gouverneur werd aangesteld om erop toe te zien via het Agentschap Natuur en Bos. En u hebt het gezegd: een belangrijk aantal hectare werd recent verworven. Reeds 33%, een derde van de totaal beoogde oppervlakte, zal al zeker en vast ingelicht worden in 2012. U hebt aangehaald dat vorige week meer dan 50 hectare in een heel belangrijk sleuteldomein in het oog van het Parkbos via een juridische formule werd verworven. De aankoop van de terreinen die er omheen liggen wordt voorgesteld in 2014. Dus dat project zit op schema. Ook inzake de infrastructuurwerking wordt naarstig voort gewerkt. Er wordt voorzien in een ruit- en fietspadcircuit dat wordt uitgewerkt door onze diensten mobiliteit. De sluitstukken zijn natuurlijk de twee prestigieuze fietserbruggen over de E40 en over de Ringvaart waarvoor de ontwerpen nu zijn afgerond. Dus Gent, die de trekker is van het project Stadsbos, zal spoedig de nodige vergunningsaanvragen indienen.

Meneer de voorzitter, wat betreft de volgende tussenkomst van mevrouw Christina Colen om het Oost-Vlaamse netwerk inzake milieu- en natuureducatie verder uit te bouwen via financiële impulsen en SNOOP-subsidies, kan ik het volgende zeggen. Ik verduidelijk even, SNOOP is de Subsidie NME-netwerk Ontwikkeling Oost-Vlaamse Projecten. In 2011 werden in het kader van SNOOP geen subsidies aan derden voor natuur- en milieueducatieve projecten toegekend. Projecten die aansluiten bij de educatieve werking van het Provinciaal Natuureducatief Centrum (PNEC) De Kaaihoeve, u wel bekend, en het provinciale programma Natuur- en Milieueducatie (NME) komen wel in aanmerking voor subsidie aan derden. Ook in 2012 zijn er inderdaad, zoals u zegt, geen middelen voorzien om SNOOP-projecten te subsidiëren. Maar projecten die aansluiten bij de werking van ons PNEC De Kaaihoeve kunnen onder voorbehoud worden gesubsidieerd en zullen dan ook gefinancierd worden vanuit de werkingskredieten voor De Kaaihoeve. Ik herhaal wat ik blijkbaar vorig jaar ook gezegd heb, u heeft een goed geheugen. SNOOP blijft een goed project dat niet afgeschreven mag worden. Indien een budgettaire ruimte vrijkomt, zal het opnieuw geactiveerd kunnen worden. Het zit dus niet in de diepvries, maar het zit voorlopig om financiële redenen in de koelkast.

Mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt heeft een vraag gesteld in hetzelfde kader, ons provinciaal natuur- en milieubeleidsplan, namelijk: waarom is er geen budget meer voorzien voor het steunpunt duurzaam bouwen in Oost-Vlaanderen? In het voorliggende begrotingsvoorstel voor 2012 is het totaalbudget voor het steunpunt duurzaam wonen en bouwen gestegen van 100.000 euro in 2011 naar 150.000 euro in 2012. Van deze 150.000 euro is 67.000 euro overgenomen in de begroting voor de betaling van een coördinator voor het steunpunt. Dat was in 2011 maar 23.000 euro, omdat de coördinator pas in september is gestart. Dus globaal gezien is er geen sprake van een vermindering van de budgetten voor het steunpunt, maar van een verhoging. In het begrotingsvoorstel van 2012 zijn de budgetten echter anders verdeeld over de begrotingsartikelen. Mevrouw Muyshondt heeft gelijk, de 30.000 euro subsidie is niet opgenomen. Ze is geschrappt in het begrotingsartikel, maar andere uitgavenposten (personeelskosten, vergoeding voor expertise) werden verhoogd voor dezelfde werking. Belangrijk is dan ook dat er continuïteit is in de dienstverlening van het steunpunt en de verdeling van de budgetten kan indien nodig nog aangepast worden via begrotingswijzigingen. Ik zeg het u, mocht dit nodig zijn.

Mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt heeft een vraag gesteld over de natuurdomeinen. Waarom zorgt men er niet voor dat herbebossing in de minst bosrijke gebieden gebeurt en dat de gelden van het boscompensatiefonds terugvloeien naar de gemeenten die het meest ontbost zijn? U weet mevrouw, dat

DEBATTEN

het boscompensatiefonds wordt beheerd en gestuurd door de Vlaamse overheid. Voor 2011 werd ten behoeve van de gemeenten en provinciën een bedrag van 500.000 euro uitgetrokken voor de bebossing van gronden, specifiek gericht op bosuitbreiding. Voor de beoordeling van de bosuitbreidingsprojecten die ingediend worden voor financiële ondersteuning worden specifieke selectievoorwaarden gehanteerd, zoals 1. onder meer het voorrang verlenen van projecten die onderdeel vormen van de realisatie van stadsrandbossen; 2. het versterken van lokale bosuitbreidingsinitiatieven. Deze bosuitbreidingen zijn overwegend gelegen in bosarme regio's, vooral op locaties waar de nood aan openbare bossen het grootst is. In principe wordt dus al voor een groot gedeelte tegemoetgekomen aan uw terechte bezorgdheid. Het is natuurlijk op zich ook een logisch en waardevol gegeven dat extra aandacht verdient en ik zal het niet nalaten om bij de eerstvolgende gelegenheid deze boodschap aan de bevoegde administratie, en dat is in casu het Agentschap Natuur en Bos, nog eens extra onder de aandacht te brengen. Ik meen dat ik behoudens vergissing de vragen beantwoord heb.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, ik denk dat u klaar bent met de eerste ronde. Meneer Maes vraagt het woord. Wie vraagt nog het woord? Alleen meneer Maes? En mevrouw Muyshondt zeker ook? Goed, dan is het verzekerd. Meneer Maes.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ik denk dat we het juiste voorbeeld zien hoe ver goede voornemens, goede principes en goede intenties kunnen afliggen van eigen attitudes, eigen keuzes en eigen gebruiken. Terwijl we over het afvaldebat en het afvalpreventie bezig zijn, krijgen we hier deze sleutelhanger, die op zich een mooie boodschap heeft. Ik sta achter die boodschap, maar ik wil wel eens weten hoeveel mensen die sleutelhanger over een paar weken effectief gebruiken. Ik denk hooguit een paar procent. Voor de rest zal die in schuiven liggen en zal die uiteindelijk in de vuilbak terecht komen. Ik denk dat we telkens moeten nadenken: Wat doen we? Wat gebruiken wij? En ik vond het echt een mooi voorbeeld. In de provincieraad krijgen we hier regelmatig zo van die zaken, ik kan het geen prullaria noemen. Zaken die allemaal weggelegd worden, niet gebruikt worden, weggesmeten worden. Laat ons er altijd eens over nadenken, voor we met zoiets beginnen, en laat ons het op zo'n manier maken, dat het perfect kan gerecycleerd of hergebruikt kan worden.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Maes. Ik dacht dat het maandag uitgedeeld zou worden. Maandag staat "geweld" op de agenda. Morgen? Ja, maar wij hebben maandag hier een budget, mevrouw. Niet morgen. Maandag staat dat op het budget. Kijk naar uw agenda. U zult zien: geweld. Hij heeft dat punt niet willen maken. Hij heeft gezegd: heel veel zaken, dat is juist, geraken in de vuilbak. Dat is duidelijk. Wie gebruikt dat als sleutelhanger? Het zullen er weinig zijn, dat is duidelijk. Maar meneer Maes, u heeft uw punt gemaakt. Het is juist. Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Voorzitter, de gedeputeerde zegt dat met het nieuwe decreet van juni 2011...

De heer voorzitter

U heeft een mooie stem, maar geen ver-dragende. Dus u moet naar uw microfoon gaan.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Dank u. De gedeputeerde zegt dat met het nieuwe decreet de provincies geen taak meer zouden hebben om aan afvalpreventie te doen. Maar het stond zo aangekondigd in het budget onder dezelfde hoofding.

Wat nu de bedrijfsinterne milieuzorg betreft, kan het een project zijn dat de provincie ter harte neemt om haar eigen gemeenten en openbare besturen, OCMW's bijvoorbeeld, te ondersteunen bij de bedrijfsinterne milieuzorg en het afvalbeleid. Ik denk dat het het overwegen waard is omdat daar de eigen gemeente een beetje in de kou blijft staan. Mag ik over die herbebossing...?

De heer voorzitter

Ga rustig door, mevrouw.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijn tussenkomst in februari van 2011 ging er ook over. Ik weet wel dat er 500.000 euro ter beschikking gesteld wordt. De gemeenten moeten daar zelf terreinen voor aankopen. Zij mogen dat niet doen op een bepaald stuk grond dat de gemeente daar heeft en zeggen: 'Kijk, hier doen we niks mee, we gaan dat bebossen.' En dat was ook mijn bekommernis. Als de gemeenten vandaag een stuk grond kopen is dat één. Je moet er dan ook nog eens bomen op zetten. Dus dat was mijn vraag ook toen in februari. Kan de provincie de gemeenten steunen bij het aankopen van bomen? Het is niet alleen voldoende dat de gemeenten een stuk grond kopen, ze moeten het ook onmiddellijk bebossen en dat is soms de moeilijkheid bij de huidige financiën van de gemeenten. Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw De Troyer had het woord gevraagd en niet gekregen. Dus ik geef het u nu.

Mevrouw De Troyer

Dat gebeurt soms eens, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Ik kan me dat goed voorstellen, mevrouw.

Mevrouw De Troyer

Ik wou nog even iets zeggen, meneer Maes, met alle respect, over het gadget dat wij krijgen. Ik zou toch willen zeggen, maar we zullen dat ook nog doen tijdens de tussenkomst bij gedeputeerde Couckuyt, dat ik nog iedere dag beroepshalve geconfronteerd wordt met geweld (partnergeweld, kindergeweld). Ik vind dat wij dat toch niet mogen onderschatten. Ik weet dat dat de bedoeling van uw tussenkomst niet was, maar ik ga u toch wel zeggen: het is eens goed, in welke vorm ook, het onderwerp onder de aandacht te brengen. Het is de bedoeling van de slogan dat de mensen die slachtoffer zijn van geweld, daarover durven te spreken. De bedoeling van de sleutelhanger en de post-it notes is om het onderwerp bespreekbaar te maken.

De heer voorzitter

Mevrouw, niemand durft u tegen te spreken zelfs. De derde tussenkomst van de vijfde gedeputeerde is meneer Gybels die spreekt over partnergeweld en geweld in gezinnen. Dat bedoelde ik. Het was misschien actueler geweest om het maandag rond te delen, omdat we dan praten over dit debat. Meneer Maes, ook u kan ik het woord nooit ontnemen. U hebt het.

DEBATTEN

De heer Maes

Ik dacht dat ik duidelijk gezegd had dat ik 100% achter die boodschap sta. Daar gaat het zeker niet om.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, u hebt uw antwoorden aan mevrouw Muyshondt?

De heer gedeputeerde Dauwe

Zeker. Ik zou mevrouw Muyshondt zeer graag antwoorden. U hebt ter dele gelijk. U hebt uw vragen gesteld, maar het is juist dat het materialendecreet de bevoegdheid voor de afvalstoffen van de provincies voor een deel ontnemt. Dat decreet is pas van juni van dit jaar, dus u kon dat eigenlijk ook niet weten. Uw vraag is intentioneel goed, maar ik moet u dus wel antwoorden dat de bevoegdheid aan de afvalintercommunales is gegeven. Maar waar wij dat kunnen doen, moeten wij ervoor zorgen dat er ook in openbare besturen zo weinig mogelijk afval geproduceerd wordt. Dat is één. Ten tweede is het misschien nuttig om ook de gemeentebesturen, zoals u zegt, die dit bos aan regelgevingen niet altijd kunnen volgen, er attent op te maken wat de mogelijkheden zijn voor de afvalstoffen. Uw tweede vraag ging over het aankopen van bomen door gemeenten. Ja, dat is natuurlijk bijzonder delicaat. U zegt: de gemeente moet de grond aankopen. Dat is juist, dat is een inspanning die zij moeten doen waar zij voor een deel voor worden gesubsidieerd via het decreet. Zij zitten met problemen betreffende de financiën. Alhoewel, sommige gemeenten zouden dat toch kunnen doen. Maar hetzelfde probleem zit eigenlijk bij ons. En indien wij voor alle gemeenten bomen zouden moeten kopen, zou het theoretisch om 65 aanvragen gaan. Dat zou onze financiën nog meer onder druk zetten. Het initiatief is goed, maar ik denk: de gemeenten munten over het algemeen niet uit door een bijzonder actieve bebossingspolitiek. Ik heb alle begrip voor de moeilijkheden, maar ik denk wanneer zij nu subsidie krijgen om een domein aan te kopen, dat het toch nog mogelijk moet zijn om naast het circuit ook een aantal bomen te kopen om hun gemeente te bebossen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Mag ik dit afsluiten? We hebben nog twee punten op de agenda. Eén over patrimonium en één over KMO. Mevrouw, voldoet dat antwoord? Was dat voldoende? Ja? Dan gaan we naar punt 99. Restauraties. Meneer De Jaeger. Welke overheid staat in voor de restauratie van het Lam Gods? Wat is de stand van zaken? Uw vraag, alstublieft.

PUNT 99. TUSSENKOMST VAN GEERT DE JAEGER OVER RESTAURATIE VAN HET LAM GODS

De heer De Jaeger

Dank u wel, meneer de voorzitter. Mijn vraagstelling is enigszins achterhaald, want tijdens de provincieraad van 9 november jongstleden is er niet alleen een geanimeerde discussie ontstaan over de locatie van de restauratie maar werd er ook een stemming gehouden. De potentiële kandidaat-restaurateurs hadden tijd tot dinsdag 22 november om hun kandidatuur in te stellen. Blijkbaar is er maar één kandidaat geweest en dat is het Koninklijk Instituut voor Kunstpatrimonium. Dus daarmee is de stand van zaken toch bekend.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Dauwe, wilt u daaraan iets toevoegen of wilt u eerst uw mond leeg eten? We zijn aan het snoepen. Ik heb ook gezien wie u bevoorraad heeft. Mag ik dit punt afsluiten?

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, ik zal er graag op antwoorden. Ik betreur de reacties in de kranten. Ik heb ze niet gelezen, maar verschillende leden hebben meegedeeld dat er bepaalde reacties door bepaalde mensen gegeven zijn. Ik verwijs naar de tussenkomst die ik gegeven heb op 9 november op de vraag van collega Franck. Onze provincieraad was met meer dan 90% van oordeel dat wij de restauratie van dit retabel op ons moesten nemen, omdat we daar niet alleen functioneel verantwoordelijk voor zijn, maar omdat het ook iets is dat al jaren zogenaamd tot onze invloedssfeer behoort, net zoals de Sint Jans kerk in Gent, dat het behoort tot het patrimonium en tot de bevoegdheid van het stadsbestuur van Gent en dat wij ons ook niet aanmatigen om die restauratie te behartigen. Het Lam Gods resulteert onder de kerkfabriek van Sint Baafs. Wij doen geen uitspraak over het eigendomsrecht, dat is blijkbaar een gevoelig iets. Ik weet niet waarom. Het blijft in de Sint Baafskathedraal voor de diensten waarvoor het in de vijftiende eeuw geplaatst is en dat zal ik natuurlijk nooit betwisten. De zorg berust in elk geval in eerste instantie bij de kerkfabriek. Het is een kunstwerk van wereldniveau. De beste zorgen zijn niet goed genoeg. Goed, onze provincie heeft, en ik heb het al gezegd, rechtstreekse voogdij, administratief toezicht, we steunen dat ook via onze meerjarenplanning. De kerkfabriek heeft ontwerpers aangesteld om de restauratie op te stellen, bijgestaan door specialisten. De restauratie kan niet gebeuren, en ik zal het kort maken, in de kathedraal. Het moet in Gent gebeuren, niet in Brussel. De kerkfabriek eist dat terecht. En uiteindelijk waren er twee plaatsen waar het herstel per paneel afzonderlijk zou kunnen gebeuren. Het Museum voor Schone Kunsten (MSK), dat eigenlijk zelf geen vragende partij was, en natuurlijk ook ons Caermersklooster. Goed, wij dachten: het Caermersklooster voldoet aan alle voorwaarden. Dat schijnt inderdaad zo te zijn, maar ik denk dat er een dwaling is in het bestek. Met andere woorden: uiteindelijk is er maar één instelling die dat op zich genomen heeft. Dat is het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium, een van de beste instanties ter wereld mag ik wel zeggen. Dat is zeer goed. Die hebben zich blijkbaar een beetje verkeken op het feit dat zij ook zouden moeten instaan voor de technische verbouwing in het Caermersklooster die eigenlijk onze provincie zou doen. Dus zij hebben daar geen kostenberekening van gemaakt. Er blijkt dus eigenlijk een dwaling gebeurd te zijn. Op dit moment zijn we nog niet officieel ingelicht, zij het door de krant. Maar ik denk dat het aan de kerkfabriek is om volgende week maandag of dinsdag een oordeel of advies daarover uit te brengen aan de Topstukkenraad. Ik hoop dat zij nog altijd op de provincie zullen mogen kunnen blijven rekenen, omdat wij denken dat wij het best geplaatst zijn om dat te doen, omdat wij alle infrastructuur hebben of ter beschikking zullen hebben om het zo snel mogelijk volgens de regels van de kunst uit te voeren. Ten derde omdat wij denken in het kader van ons algemeen erfgoedbeleid ook de meeste zichtbaarheid kunnen geven. De restauratie is geen zaak die in een duistere, mysterieuze hoek moet gebeuren. Dat is een zaak die betaald wordt, hoe dan ook, met algemene middelen en die mensen mogen zien wat er met hun geld gebeurt. Dat is ook het doel volgens het Vlaams gewest van de zorg voor ons erfgoed. Dus wij denken dat men wijs genoeg zal zijn en alsnog de opdracht zal toewijzen aan ons provinciebestuur omdat wij denken dat wij daarvoor de beste zullen zijn.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, indien de beslissing zou uitvallen zoals voorspeld wordt door de krant, voor het Caermersklooster, - het zou jammer zijn voor de provincie - durf ik toch te zeggen dat de gedeputeerde het standpunt van de provincie dapper verdedigd heeft. Hem treft in deze geen enkele schuld. De laatste beschouwing ter zake is: indien de beslissing toch wordt zoals de krant ons nu voorhoudt, denk ik dat degenen die verantwoordelijk zijn voor die keuze, ook verantwoordelijk zullen zijn voor de financiering van de installatie van de beveiliging en voor alles wat nodig is opdat de restauratie in perfecte omstandigheden zal verlopen en dat de provincie heel consequent afstand neemt van datgene waar ze in feite op dat moment niet meer verantwoordelijk voor gesteld wordt.

(Applaus)

DEBATTEN

De heer voorzitter

De heer Beke.

De heer Beke

Voorzitter, ik sluit mij daar volkomen bij aan. Als het zo zal zijn zoals het in de krant staat, denk ik dat de gedeputeerde toch wel zijn best heeft gedaan om dat in een andere richting te duwen, namelijk naar het Caermersklooster. Als die restauratie in het MSK toch zou doorgaan, dan denk ik dat wij op een of andere manier toch moeten vragen, misschien eisen, dat in de communicatie naar buiten en naar het publiek, de provincie daar uitdrukkelijk bij vermeld wordt. Dit in ruil voor het feit dat wij indertijd toch wel wat geld gestopt hebben in het MSK voor de restauratie. Ik vind dat we het dan ook niet helemaal moeten doodzwijgen en dat wij daarbij mogen vermelden dat het een kunstwerk is dat mede onder de zorg is van de provincie.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, gaat gij daar nog iets over zeggen?

De heer gedeputeerde Dauwe

Nee.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Ik heb toevallig iemand van de stad Gent gezien op een tentoonstelling en die was niet blij met mijn tussenkomst, want hij zei: 'Dat gaat ons zeer veel geld kosten.' Dus ik heb eigenlijk de provincie ook voor een stuk beschermd.

De heer voorzitter

Dat siert u zeer. We verlaten het patrimonium en we komen in de KMO voor een laatste tussenkomst van vandaag. Tussenkomst van Marc Joris over andere activiteiten. Waarom de drastische vermindering van het budget voor provinciale expansiesteun voor de KMO? Meneer Joris, het is lang geleden dat we u gehoord hebben.

PUNT 100. TUSSENKOMST VAN MARC JORIS OVER KMO

De heer Joris

En spijt dat u, meneer de voorzitter? Ik heb als vuistregel genomen bij het bekijken van het budget dat schommelingen van 10 tot 15% op jaarbasis normaal zijn. Als er grotere schommelingen zijn, hangt dat waarschijnlijk samen met een verandering in het beleid. Dat is maar een ruwe vuistregel. Ik zou willen weten of dat hier ook klopt. In het budget 2011 was nog 409.000 euro voorzien voor provinciale expansiesteun voor de KMO. In het huidige budget voor 2012 wordt dat teruggeschroefd tot afgerond 320.000 euro, 20% minder dus. Dat is een redelijk drastische vermindering. De toelichting verwijst alleen

naar het provinciaal reglement van 16 februari 2009. Eerlijk gezegd was mij het verband tussen dat reglement en die dalende cijfers niet echt duidelijk. In het algemeen zou ik voor niet-financiële experts zoals ik, erop willen aandringen de toelichtingen iets duidelijker te maken zodat ook gewone mensen met het nodige gezond verstand kunnen begrijpen waar het over gaat. Want nu is dat soms te technisch. Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare collega's, ik ben voor het eerst zeer blij met de tussenkomst van meneer Joris die getuigt van zijn belangstelling voor iets dat mij nauw aan het hart ligt, namelijk de KMO's en de expansiesteun. Maar ik kan u echt geruststellen. Het bedrag van de provinciale expansiepremie is niet verminderd. De collega zal genoeg moeten nemen met een tamelijk technische toelichting. Sedert 2004 voorzien wij voor deze steun jaarlijks een vast budget van 321.000 euro en dat is ook zo voor 2012. Het bedrag dat in de budgetdocumenten wordt vermeld voor het lopende budgetjaar 2011 is inderdaad 409.000 euro, maar dat is het krediet na begrotingswijziging. Via die begrotingswijziging die jaarlijks wordt doorgevoerd, wordt het budget verhoogd om de subsidiedossiers die betrekking hebben op het vorige budgetjaar, maar niet meer konden goedgekeurd worden in dat jaar, toch te honoreren. Uiteindelijk blijkt de effectieve betaling, de benutting van de rekeningen van de vorige jaren als volgt te zijn. Voor 2004 315.000 euro, ik rond af. Voor 2005 300.000 euro. Voor 2006 316.000 euro. Voor 2007 326.000 euro, wat meer was dan de beschikbare 321.000 euro en als gevolg waarvan het budget voor 2008 licht werd verminderd. Nu, de rekeningcijfers van 2008 en volgende zijn nog niet definitief en dat heeft te maken met het feit dat de subsidie voor drie jaar wordt toegekend en men pas na die drie jaar een definitief resultaat heeft van de bestedingen. Dus om het nu algemeen kort te zeggen: het is niet verminderd. Het feit dat men vorig jaar 400.000 euro heeft uitbetaald, is het gevolg van het feit dat een aantal toekenningen van het jaar voordien in dat jaar niet konden worden betaald. Vandaar dus de cijfers waar deze gedeputeerde op wijst. 316.000, 409.000 en 321.000. Dat is het basisbedrag. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Er zijn geen tussenkomsten meer. Dan zou ik de raad vandaag sluiten. Maar ik ben geen claqueur van meneer Dauwe, maar na twee dagen onafgebroken discussie over cultuur en leefmilieu verdient hij toch wel een kleine knik van ons. Hij heeft het goed gedaan.

(Applaus)

De heer voorzitter

En vergeet niet: meneer Couckuyt wacht op ons in De bar. Het is zijn verjaardag. Ik sluit de raad. We komen weer samen op maandag 28 november om 14.00 uur.

EINDE VAN DE ZITTING